

Hukuk Fakültesi Dergisi
Ankara Hacı Bayram Veli University
Faculty of Law Review

ISSN: 2651-4141 e-ISSN: 2667-4068
Cilt / Volume XXVIII Nisan / April 2024 Sayı / No. 2

KİŞİSEL VERİ KORUMA HUKUKU İLE TİCARET SİCİLİNİN
ALENİYET FONKSİYONU ARASINDAKİ MENFAAT DENGESİ

BALANCE OF INTEREST BETWEEN PERSONAL DATA PROTECTION
LAW AND THE PUBLICITY FUNCTION OF THE TRADE REGISTRY

Nurdan BALKAN*

ÖZET

[-10.34246/ahbvuhfd.1396506](https://doi.org/10.34246/ahbvuhfd.1396506)

TTK m.35/2 gereği, ticaret sicili alenidir. Bu nedenle herkes (ilgili sıfatı aranmaksızın), ticaret sicilinin içeriğini ve sicilde saklanan bütün senet ve belgeleri inceleyebilir; bunlardan onaylı suret alabilir ve bir hususun sicilde kayıtlı olup olmadığına ilişkin onaylı belge verilmesini isteyebilir. Ancak ticaret sicilinde gerçek kişilere ilişkin kişisel veriler bulunmaktadır. Faal bir şirketin yetkilisi ya da pay sahibi olarak gözükken bir kişinin, bu bilgiyi sicilde paylaşarak anonim hale getirdiği kabul edilir. Ancak şirket ile ilişkisi sona ermiş ya da şirketin faaliyetinin sona ermiş olması durumunda ticaret sicilinde gerçek kişilere ilişkin bilgilerin yer almasının, kişisel veri ihlali olup olmadığı tartışmaya değer bir konudur. Nitekim Avrupa Birliği Adalet Divanı'nın (ABAD) bir kararında bu konu tartışılmıştır. ABAD kararında sicilin aleniyeti ile kişisel veri koruması arasındaki menfaat dengesini değerlendirmiştir. Bu değerlendirmeyi yaparken kişisel verilerin işleme şartları ve kişisel veri işlenmesi faaliyetinde uyulması gereken ilkeler incelenmiştir. Türk hukukunda da sicilden kaydı silinen bir şirkete ilişkin bilgilere elektronik ortamda erişim imkânı devam etmektedir. Aynı şekilde şirket ile ilişkisi sona ermiş pay sahibi ya da şirket yetkilisinin bu sıfatlarına ilişkin bilgilere ticaret sicilinden erişmek mümkündür. Çalışmamızda bu

* **Dr. Arş. Gör.** Marmara Üniversitesi İşletme Fakültesi, Ticaret Hukuku Anabilim Dalı/ İSTANBUL, **e-posta:** nurdan.gurgen@marmara.edu.tr, **ORCID:** 0000-0001-5518-6656, **DOI:** 10.34246/ahbvuhfd.1396506.

- **Atf Şekli/ Cite As:** Balkan N, "Kişisel Veri Koruma Hukuku İle Ticaret Sicilinin Aleniyet Fonksiyonu Arasındaki Menfaat Dengesi", *AHBVÜ Hukuk Fakültesi Dergisi*, 28(2), 2024, s. 207-240.
- **İntihal / Plagiarism:** Bu makale intihal programında taranmış ve en az iki hakem incelemesinden geçmiştir. / This article has been scanned via a plagiarism software and reviewed by at least two referees.

konunun Türk kişisel veri hukuku ve ticaret hukuku düzenlemeleri çerçevesinde nasıl değerlendirileceği incelenecektir.

Anahtar kelimeler: Ticaret sicili, Aleniyet, Kişisel veri, Meşru menfaat, Denge testi, Sınırlı süre saklama ilkesi.

ABSTRACT

According to Turkish Commercial Code Article 35/2, the trade registry is public. For this reason, anyone (regardless of the relevant title) can examine the contents of the trade registry and all bills and documents stored in the registry, obtain certified copies from them, and request a certified document indicating whether an issue is registered in the registry or not. However, the trade registry contains personal data about real persons. It is assumed that a person who appears as an officer or shareholder of an active company has voluntarily consented to sharing this information in the registry. However, it is a matter worth discussing whether the inclusion of information about real persons in the trade registry constitutes a personal data breach if the relationship with the company has ended or the company has ceased its activities. As a matter of fact, this issue was discussed in a decision of the European Court of Justice (ECJ). In its decision, the ECJ evaluated whether there was a legitimate interest over personal data protection, especially in the publicity of the registry. While making this evaluation, it examined the conditions of processing of personal data and the principles that must be followed in personal data processing activities. In Turkish law, it is still possible to access information electronically regarding a company whose registration has been deleted from the registry, and likewise, it is possible to access the information of a shareholder or company officer whose relationship with the company has ended, through the trade registry. In our study, we will examine how this issue will be evaluated within the framework of Turkish personal data law and commercial law regulations.

Keywords: Commercial registry, Publicity, Personal data, Legitimate interest, Balance test, Storage limitation.

EXTENDED ABSTRACT

The purpose of personal data protection law is to ensure that data subject can prevent third parties from accessing information about themselves under certain conditions. However, in order to meet the need for certainty and establish trust, especially in commercial law, it is necessary to record various information and transactions in a certain systematic and orderly manner. For this reason, it is stipulated in the article 35/2 of The Turkish Commercial Code numbered 6102 (TCC) that the trade registry is a registry open to everyone in line with its establishment purpose.

The trade registry is essentially a registry where information about companies and commercial enterprises is kept. Personal data of legal entities are not protected in The Personal Data Protection Law numbered 6698 ("PDPL"). Although it was

initially thought that the publicity of the trade registry and the protection provided by PDPL to real persons would not conflict, however, conflicts of interest occur because information about real persons is also registered in the trade registry. For this reason, it is important to determine whether the publicity of the trade registry will be limited due to PDPL.

Although the publicization of data that needs to be recorded in the trade registry may initially be appropriate for the purpose, after a certain period of time the legitimate purpose of accessing the data in question may be eliminated. Regarding this situation, the European Court of Justice (ECJ) has ruled that, in a dispute arising through preliminary rulings, the data controller may process personal data as long as the purpose of making personal data public continues (For the decision, see. ECJ, Case C-398/15, 09.03.2017 (Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce v. Salvatore Manni). However, ECJ added that if it is no longer necessary to keep the information in the registry, the relevant persons may request the deletion or anonymization of the personal data in question. In this context, ECJ mentioned that since capital companies are only liable to third parties with their assets, the interests that need to be protected in the registration of information about capital companies in the trade registry are third parties. ECJ recommended that national legislation be examined regarding how long the personal data in question should be stored in the registry and accessible to third parties after the termination or cancellation of the company. However, ECJ found that there was no provision in this direction in the national legislation. It also mentioned that in this case, legal relations may continue after the termination of the company, statute of limitations may be long, and liability lawsuits may be filed against persons after the termination of the company. Ultimately, it concluded that it cannot be ruled that the relevant persons can request the deletion of the information in the registry.

In our study, we will first include a summary of the relevant decision. Afterwards, the reasons for compliance with the law mentioned in the decision and the principles to be taken into account in the protection of personal data will be examined comparatively within the framework of Turkish Law and European Union legislation (Directive 95/46/EC of the European Parliament and Regulation 2016/679 of The European Parliament And of The Council). However, particular emphasis will be placed on the reason for compliance with the law based on legitimate interest. We will end our study by sharing our opinion on how a solution can be found if a similar dispute occurs in our country.

GİRİŞ

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası (AY) m.20/3 gereği, kişisel veriler ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızası ile işlenebilir.

Kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usuller kanunla düzenlenir. Bu kapsamda, kişisel verilerin hangi hallerde işlenebileceğinin de belirlendiği 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu¹, 95/46 sayılı Direktif² esas alınarak hazırlanmış ve 7 Nisan 2016 tarihinde yürürlüğe girmiştir³. Ancak 95/46 sayılı Direktif, 2016/679 sayılı Tüzük⁴'ün 25 Mayıs 2018 tarihinde yürürlüğe girmesi ile birlikte mülga olmuştur. Bu tarih itibarı ile 2016/679 sayılı Tüzük, AB üye devletlerinde uygulama kabiliyeti bulmuştur⁵. Çalışmamızda 95/46 sayılı Direktif ve 2016/679 sayılı Tüzük'e yeri geldikçe birlikte atıfta bulunarak bir inceleme yapacağız⁶.

¹ RG 24.03.2016, S.29677. Bundan böyle "KVKK" olarak anılacaktır.

² Bu düzenleme Avrupa Birliği nezdindeki ilk düzenlemedir. Tam adı "Kişisel Verilerin İşlenmesi ve Serbest Dolaşımı Bakımından Bireylerin Korunmasına İlişkin 24 Ekim 1995 tarihli 95/46/EC Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Konseyi Direktifi" (*Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data*) olan düzenleme bu çalışmada "95/46 sayılı Direktif" olarak anılacaktır. Avrupa Konseyi bünyesinde hazırlanan "Kişisel Verilerin Otomatik İşleme Tabi Tutulması Karşısında Bireylerin Korunması Sözleşmesi" ise 28 Ocak 1981 tarihinde imzaya açılmış ve 1 Ekim 1985 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Türkiye, 28.01.1981 tarihinde sözleşmeyi imzalamış, Sözleşmenin uygun bulunduğu dair ilgili Kanun ise 18.02.2016 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Avrupa Konseyinin işbu sözleşme ile kişisel veriler açısından sağladığı temel güvenceler hakkında bkz. Songül Atak, "Avrupa Konseyi'nin Kişisel Veriler Açısından Sağladığı Temel Güvenceler", *TBB Dergisi*, 87, 2010, s.96-97.

³ KVKK'nın 8 inci, 9 uncu, 11 inci, 13 üncü, 14 üncü, 15 inci, 16 ncı, 17 nci ve 18 inci maddeleri yayımı tarihinden altı ay sonra yürürlüğe girmiştir.

⁴ Tam adı "Kişisel verilerin işlenmesi ve bu tür verilerin serbest dolaşımına ilişkin gerçek kişilerin korunmasına ve 95/46/EC sayılı Direktifin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin 27 Nisan 2016 tarihli 2016/679 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi" (*Regulation (EU) 2016/679 Of The European Parliament And Of The Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation)*) olan Tüzük bundan böyle "2016/679 sayılı Tüzük" olarak anılacaktır.

⁵ 2019-2023 yıllarını kapsayan On Birinci Kalkınma Planında, KVKK'nın 2016/679 sayılı Tüzük dikkate alınarak güncellenmesi öngörülmektedir. Bkz. <https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2022/07/On_Birinci_Kalkinma_Planı-2019-2023.pdf>, Erişim Tarihi 1 Ağustos 2023, s.110. 2024-2028 yıllarını kapsayan On İkinci Kalkınma Planında da 2016/679 sayılı Tüzük başta olmak üzere AB müktesebatına uyum sürecine yönelik çalışmaların tamamlanacağı ifade edilmiştir. Bkz. <https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2023/11/On-Ikinci-Kalkinma-Planı_2024-2028_17112023.pdf>, Erişim Tarihi 15 Ocak 2024, s.63.

⁶ Eklemek isteriz ki Avrupa Birliği hukuku aksine, Amerikan hukukunda genellikle kişisel veri işlenmesine izin verilir. Eyalet bazında farklı düzenlemeler mevcuttur. Konu ile ilgili bkz. Lars Hornuf/Sonja Mangold/Yayun Yang, *Data Privacy and Crowdsourcing A Comparison of Selected Problems in China, Germany and the United States*, Springer, 2023, s.32.

KVKK, “*kişisel verilerin işlenmesinde*⁷ *başta özel hayatın gizliliği olmak üzere kişilerin temel hak ve özgürlüklerini korumak ve kişisel verileri işleyen gerçek ve tüzel kişilerin yükümlülükleri ile uyacakları usul ve esasları düzenlemek*” amacıyla yasalaşmıştır (KVKK m.1). İlgili hükümde aslında kişisel verinin değil, kişisel verisi işlenen kişinin temel hak ve özgürlüklerinin korunduğu ifade edilmiştir⁸. Kişisel nitelikteki verilerin korunması, kişinin temel hak ve özgürlüğünün korunması amacına hizmet etse de aynı zamanda belirli şartlar dâhilinde kişisel verinin işlenmesinde menfaati bulunanlar olduğu için, bu verilerin işlenmesi bazı hallerde bir gereklilik olarak karşımıza çıkmaktadır. Nitekim bu nedenle Avrupa Birliği düzenlemelerinde (2016/679 sayılı Tüzük m.6 ve mülga 95/46 sayılı Direktif m.7) ve KVKK’da (m.5-6) hukuka uygunluk sebepleri düzenlenmiştir. Ancak hukuka uygunluk sebepleri sınırlı sayı ilkesine tabi olarak belirlenmiştir⁹. Bunun dışında KVKK

⁷ Belirtmek isteriz ki çalışmamızda “veri işleme” ile “veri işlenmesi” kavramları aynı anlama gelecek şekilde kullanılmıştır. KVKK incelendiğinde, Kanun metninde de bu iki kavramın birbirleri yerine kullanıldığı görülmüştür.

⁸ Kişisel veri koruma hakkının hukuki niteliğinin tespiti önemlidir. Zira hukuki niteliğe yönelik yapılacak olan tespit, kişisel verinin korunması ilkesinden hangi durumlarda vazgeçilebileceğini de gösterecektir. Ancak doktrinde bu konuda görüş birliği bulunmamaktadır. İlk görüş, “ekonomik yaklaşım”la kişisel verilerin korunması hakkının mülkiyet hakkı olduğunu ifade ederken; bir diğer görüş bireylerin kendilerine ait veriler üzerindeki hakkının telif hakkı niteliğinde olduğunu ve bu nedenle fikri mülkiyet hakkına dayalı olarak korunması gerektiğini ileri sürer. Ancak güncel görüş, kişisel verilerin korunması hakkının temel bir insan hakkı olduğu yönündedir. Görüşler için bkz. Ufuk Tekin, “Kişisel Veri Kavramının Ticaret Şirketleri Bakımından Düşündürdükleri”, *Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 5(1), 2020, s.3131; Sinan Sami Akkurt, “Kişisel Veri Kavramının Hukuki Niteliğine İlişkin Yaklaşımlara Mukayeseli Bir Bakış”, *Kişisel Verileri Koruma Dergisi*, 2(1), 2020, s. 20-32. Kişisel veri ihlalinin aslında özel hayatın gizliliğini ihlal alt başlığı altında bir temel hak ihlali olduğuna ilişkin bkz. ABAD, C-362/14, 06.10.2015, (Maximillian Schrems v Data Protection Commissioner), para. 38 ve orada yer alan diğer içtihatlar. <<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=76D953AAA2D3AEE40BCC6DAFCCBB38D3?text=&docid=169195&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3244472>> Erişim Tarihi 1 Eylül 2023. Bilgi güvenliği alanındaki düzenlemelerin amacının veri korumak olduğuna; kişisel verilerin korunması düzenlemelerinin amacının ise o verinin adreslediği bireyi korumak olduğuna ilişkin bkz. Mehmet Bedii Kaya, “Kişisel Verilerin İşlenmesi ve Korunması Arasında Denge”, Ali Cem Bilgili, Leyla Keser Berber (Ed.), *Güncel Gelişmeler Işığında Kişisel Verilerin Korunması Hukuku Marmara Hukuk Bilimsel Toplantılar Serisi*, On İki Levha Yayıncılık, 2020, s.39. Kanaatimizce açık rıza olmaksızın dahi belirli şartlarla veri işlenmesine izin veren KVKK m.5 vd. hükümler gereği Türk hukukunda ekonomik yaklaşımın benimsendiği bir an için düşünülebilirse de AY m.20/ III hükmü ve mehzaz aldığımız AB düzenlemelerinin kişisel veri üzerindeki hakkı, temel insan hakları ve/veya kişilik hakkı kapsamında ele alması nedeniyle, hak sahibinin kişisel verisi üzerindeki hakkını temel bir insan hakkı olarak kabul etmek yerinde olacaktır.

⁹ Nur Buğçe Bakırel, *Veri Sorumlusu ve Veri İşleyen Arasındaki Sorumluluk Paylaşımı Avrupa*

m.28 hükmünde¹⁰, kanunun uygulanmayacağı haller yine sınırlı sayıda düzenlenmiştir.

Çalışmamızın özü, üçüncü kişileri korumaya yönelik olan aleniyet ilkesi ile kişisel veri sahibini korumaya yönelik düzenlemelerin çatışması halinde hangi koruma grubuna öncelik verilmesi gerektiği ile ilgilidir¹¹. Temel kanun

Birliği Genel Veri Koruma Tüzüğü ve Kişisel Verilerin Korunması Kanunu Çerçevesinde Değerlendirilmesi, Seçkin Yayıncılık, 2021, s. 75.

¹⁰ KVKK m.28 uyarınca, “Bu Kanun hükümleri aşağıdaki hâllerde uygulanmaz:

a) Kişisel verilerin, üçüncü kişilere verilmemek ve veri güvenliğine ilişkin yükümlülüklerle uyulmak kaydıyla gerçek kişiler tarafından tamamen kendisiyle veya aynı konutta yaşayan aile fertleriyle ilgili faaliyetler kapsamında işlenmesi.

b) Kişisel verilerin resmi istatistik ile anonim hâle getirilmek suretiyle araştırma, planlama ve istatistik gibi amaçlarla işlenmesi.

c) Kişisel verilerin millî savunmayı, millî güvenliği, kamu güvenliğini, kamu düzenini, ekonomik güvenliği, özel hayatın gizliliğini veya kişilik haklarını ihlal etmemek ya da suç teşkil etmemek kaydıyla, sanat, tarih, edebiyat veya bilimsel amaçlarla ya da ifade özgürlüğü kapsamında işlenmesi.

ç) Kişisel verilerin millî savunmayı, millî güvenliği, kamu güvenliğini, kamu düzenini veya ekonomik güvenliği sağlamaya yönelik olarak kanunla görev ve yetki verilmiş kamu kurum ve kuruluşları tarafından yürütülen önleyici, koruyucu ve istihbari faaliyetler kapsamında işlenmesi.

d) Kişisel verilerin soruşturma, kovuşturma, yargılama veya infaz işlemlerine ilişkin olarak yargı makamları veya infaz mercileri tarafından işlenmesi.

(2) Bu Kanunun amacına ve temel ilkelerine uygun ve orantılı olmak kaydıyla veri sorumlusunun aydınlatma yükümlülüğünü düzenleyen 10 uncu, zararın giderilmesini talep etme hakkı hariç, ilgili kişinin haklarını düzenleyen 11 inci ve Veri Sorumluları Siciline kayıt yükümlülüğünü düzenleyen 16 ncı maddeleri aşağıdaki hâllerde uygulanmaz:

a) Kişisel veri işleminin suç işlenmesinin önlenmesi veya suç soruşturması için gerekli olması.

b) İlgili kişinin kendisi tarafından alenileştirilmiş kişisel verilerin işlenmesi.

c) Kişisel veri işleminin kanunun verdiği yetkiye dayanarak görevli ve yetkili kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarınca, denetleme veya düzenleme görevlerinin yürütülmesi ile disiplin soruşturma veya kovuşturması için gerekli olması.

ç) Kişisel veri işleminin bütçe, vergi ve mali konulara ilişkin olarak Devletin ekonomik ve mali çıkarlarının korunması için gerekli olması.”

¹¹ “Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde açık bir şekilde ilan edilmeyen kişisel verilerin, talepleri üzerine kamu kurum ve kuruluşlarıyla paylaşılması” hususuna ilişkin Kişisel Verileri Koruma Kurulunun 22/04/2020 tarihli ve 2020/307 sayılı Kararında, menfaat çatışması (ticaret sicilinin aleniliği ile kişisel veri koruması arasında) bulunduğu değerlendirilmiştir. Ancak kararda, aleniyet gereği herkes ticaret sicilinin içeriğini ve müdürlükte saklanan tüm senet ve belgeleri inceleyebilecek olsa da bu durumun anılan bilgilerin kişisel verilerin korunmasına ilişkin mevzuattan muaf olması anlamına gelmeyeceği; aynı şekilde, aleniyet kapsamında işlenen kişisel verilerin aleniyetin amacıyla örtüşmesi gerektiği ve aleniyet amacı dışında kalan durumlarda bu verilerin işlenmesinin hukuka aykırı olacağı yönünde değerlendirme

niteliğini haiz Türk Ticaret Kanunu (TTK) ile düzenlenmiş olan ticaret sicilinin aleniliği, ticaret hayatında belirlilik ihtiyacını karşılamak, güveni tesis etmek ve özellikle üçüncü kişileri korumaya yönelik olarak getirilmiş önemli bir imkândır¹². Ticaret sicili, devletin gözetim ve denetimi altında tutulan resmi sicil niteliğini haizdir. Ticaret sicili herkese açık bir sicildir.

yapılmıştır. Bkz. Yayımlanmış Kişisel Verileri Koruma Kurulu Kararları 2018 – 2021, KVKK Yayınları, No: 39, 2022, s. 257 (<https://www.kvkk.gov.tr/Icerik/7437/Yayimlanmis-Kisisel-Verileri-Koruma-Kurulu-Kararlari-2018-2021> Erişim Tarihi 17 Ağustos 2023).

¹² Sicildeki şirketlere ait bilgiler, şirketlerin yatırımcılara ve finansal kurumlara karşı şeffaf olduğunun da bir göstergesidir. Bu amacın tüm AB üyesi ülkeler arasında gerçekleşebilmesi için 2006-2009 yılları arasında yürütülen BRITE projesi için bkz. [Business Register Interoperability throughout Europe <<http://www.briteproject.eu/BRITE>> Erişim Tarihi 1 Eylül 2023. Bu projenin öngördüğü amacın gerçekleşmesi ile (şirketlere ait bilgilerin kolayca ulaşılabilir olması) yatırımcıların ve alacaklıların daha bilinçli karar alabileceği ifade edilmekteydi. Bkz. Delphine Goens, “The Exploitation Of Business Register Data From A Public Sector Information And Data Protection Perspective: A Case Study”, *Computer Law & Security Review*, 26(4), 2010, s.399. Yazar, üye ülkelerin sicilleri arasında bu yönde bir bağlantı kurulması ve bilgi paylaşımı yapılmasına imkan sağlayan bu projenin aynı zamanda 95/46 sayılı Direktifin ortaya çıkmasına neden olduğunu ifade etmiştir. Bkz. Goens, s.399. Daha önce proje olarak çalışılan bu konu, Business Registers Interconnection System (BRIS) kurulması ile hayata geçirilmiştir. 2017 yılının Haziran ayından itibaren şirketlerin başka bir üye devlette bir şube veya şirket kurarken yeniden bilgi sunmalarına gerek kalmamıştır. Bu sistem üzerinden herhangi bir AB ülkesinde, kayıtlı şirketler hakkında bilgiye ulaşılabilecektir. Ayrıca şirketlerin yurt dışı şubeleri ve sınır ötesi birleşmeleri hakkında bilgi de sunulacaktır. Bkz. <https://e-justice.europa.eu/content_business_registers_at_european_level-105-en.do> Erişim Tarihi 8 Ağustos 2023. Son olarak ise 29 Mart 2023 tarihinde Avrupa Komisyonun sunduğu teklif kabul edilmiştir. Bu teklifte AB şirketler hukukunda dijital araçların ve süreçlerin kullanımının daha da genişletilmesi, şirketlerle ilgili şeffaflığın ve üye devletler arasındaki güvenin artırılması ve kamu idareleri oluşturularak sınır ötesi durumlarda şirketler ve diğer paydaşlar için idari yükün azaltılmasının amaçlandığı ifade edilmiştir. Böylece şirketler için daha entegre ve dijitalleştirilmiş bir tek pazara katkıda bulunulacaktır. Bkz. <https://commission.europa.eu/publications/proposal-directive-further-expand-and-upgrade-use-digital-tools-and-processes-company-law-all_en> Erişim Tarihi 1 Eylül 2023. Söz konusu düzenlemede her ne kadar şirket bilgilerinin paylaşılacağı öngörülse de kişisel verilerin korunmasına yönelik kurallara uyulacağı da vurgulanmıştır. Bkz. Proposal for a Directive Of The European Parliament And Of The Council Amending Directives 2009/102/EC and (EU) 2017/1132 As Regards Further Expanding And Upgrading The Use Of Digital Tools And Processes in Company Law, s. 12-13. <https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:71568342-cf03-11ed-a05c01aa75ed71a1.0001.02/DOC_1&format=PDF> Erişim Tarihi 1 Eylül 2023.

Bu husus “Açıklık” kenar başlığı¹³ ile TTK m.35’de düzenlenmiştir. Resmi bir sicil olan ticaret sicilinin kamuya açık olması, herkesin sicil kayıtlarını inceleyebilmesini öngörür (TTK m.35/2).

Çalışmamızda KVKK’nın 95/46 sayılı Direktifi esas alınarak hazırlanan bir kanun olması ve ABAD kararlarının yol gösterici nitelikte olması nedeniyle, ABAD’ın yakın tarihli bir kararı üzerinden inceleme yaparak, benzer bir uyumsuzluğun ülkemizde yaşanması halinde uygulama kabiliyetini haiz düzenlemeleri inceleyecek ve bir değerlendirmede bulunacağız. Çalışmamızın temelini kişisel veri koruma hakkının diğer hukuki menfaatleri koruma amacıyla sınırlandırılmasının mümkün olup olmadığı ve böyle bir gereklilik durumunda bu dengenin nasıl tesis edileceği oluşturmaktadır.

Çalışmamızda öncelikle ilgili kararın özetine yer verilecektir. Sonrasında kararda değinilen hukuka uygunluk sebeplerinden bahsedilecek ve özellikle meşru menfaat temelli hukuka uygunluk sebebi üzerinde durulacaktır¹⁴. Özetine yer vereceğimiz ABAD kararında mahkeme, kişisel verilerin işlenmesi için 95/46 sayılı Direktif m. 7’de yer alan hukuka uygunluk sebeplerinin varlığının tek başına yeterli olmadığına ve mutlaka işleme faaliyetinin 95/46 sayılı Direktif m. 6’da yer alan ilkelere uygun olması gerektiğine değinmiştir¹⁵. Bu kapsamda, özellikle ilgili kararda değinilen ilkelere yönelik de bir inceleme yapılacaktır¹⁶.

Bu noktada belirtmek isteriz ki benzer bir uyumsuzluk Kişisel Verileri Koruma Kurumu’nun (KVKKur) önüne de gelmiştir. Ancak ilgili uyumsuzlukta başvuru doğrudan sicilde yer alan bilgilerin kişisel veri ihlali teşkil ettiğini

¹³ Kenar başlığının madde metnine dahil olduğu hususu TTK m.1534/1’de açıkça düzenlenmiştir.

¹⁴ Meşru menfaat temelli hukuka uygunluk sebebinin özel olarak incelendiği bir yüksek lisans tezinde farklı ülke ve kurum uygulamalarında karşılaşılan örnek olaylara ve kararlara yer verilmiştir. Kapsamlı bir çalışma için bkz. Şive Sepici Güleşgen, “Kişisel Verilerin Korunması Hukuku Açısından Meşru Menfaat Kavramının Değerlendirilmesi”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Bilgi Üniversitesi Lisansüstü Programlar Enstitüsü, 2021, s. 82-106.

¹⁵ ABAD, Case C-398/15, 09.03.2017 (Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce v. Salvatore Manni. Bkz. <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=188750&pageIndex=0&doclang=en&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=290077> (Erişim Tarihi 15 Ocak 2024), para.41. Çalışmamızda ilgili davaya atıfta bulunmak için “Manni davası” ifadesi kullanılacaktır.

¹⁶ Benzer şekilde KVKKur da 04/2020 tarihli ve 2020/307 sayılı kararında KVKK m.4’de yer alan ilkelere uyumun gerekliliğine değinmiştir. Bkz. Yayınlanmış Kişisel Verileri Koruma Kurulu Kararları, s. 255-256 (<https://www.kvkk.gov.tr/Icerik/7437/Yayinlanmis-Kisisel-Verileri-Koruma-Kurulu-Kararlari-2018-2021> Erişim Tarihi 17 Ağustos 2023)

değil ileri sürmemiş; ticaret odasına bağlı internet sitesinde ilgili bilgilerin paylaşılmasının kişisel veri ihlaline sebep olduğu gerekçesi ile itirazda bulunmuştur. KVKKur özetle, ticaret sicil gazetesinde yer alan bir bilginin ticaret odasının sayfasında bulunmasındaki amacın ticaret sicil işlemlerine ilişkin bilginin daha kolay ulaşılabilir olmasını sağlamak olduğu, söz konusu bilgiye yalnızca ilgilileri tarafından ticaret odasının sayfasındaki bilgi bankası platformundan firma bilgileri girilmek suretiyle erişildiği gerekçesi ile kişisel veri işleme faaliyetinin Kanun'un Genel İlkeler başlıklı 4 üncü maddesinde yer alan "işlendikleri amaçla bağlantılı, sınırlı ve ölçülü olma" ilkesine de aykırılık teşkil etmediği, ilgili kanun hükümleri uyarınca ticaret odalarının görev ve yükümlülükleri kapsamında bu bilgilerin paylaşıldığı, internet sayfasındaki kişisel verileri işleme faaliyetinin KVKK m.5/2-a,ç'ye dayanılarak gerçekleştirildiği ve kişisel verilerin işlenmesini gerektiren sebeplerin ortadan kalkmadığı gerekçesi ile Kanun'un 7. maddesinin uygulanmayacağı yönünde karar tesis etmiştir¹⁷.

¹⁷ Bkz. Kişisel Verileri Koruma Kurulunun 06/01/2022 tarih ve 2022/6 sayılı Kararı. Kararda özetle; "Başvurucu, sicil bilgilerinin yer aldığı internet sayfasında şirketin eski ortağı olduğuna ilişkin bilginin yer almasının kişisel verilerin hukuka aykırı olarak işlenmesi fiilini meydana getirdiğini ve bu bilginin kaldırılması gerektiğini ticaret odasından talep etmiştir. Ticaret Odası, MERSİS üzerinden tescile tabi olan kayıt, değişiklik ve kayıt silme işlemlerinin yapıldığını, tescile ait ilan metinlerinin ise MERSİS'te üretilerek Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde yayımlandığını, şirket limited şirket olduğu için TTK m.587 gereğince ana sözleşmenin ve tüm ortakların tescilinin zorunlu olduğunu, TTK m.598 gereğince limited şirketlerde payların geçiş hallerinin tescilinin de zorunlu olduğunu, bu kapsamda Ticaret Sicil Gazetesindeki ilanlarda payı devir alan ortak ile payını devreden ortağa ait ad-soyad bilgisinin yer aldığını, kimlik numarası ve adres bilgisi gibi kişisel verilerin gizlenerek ilan edildiğini, bu nedenle bu bilgilerin aleni bilgi olduğunu, veri sorumlusunun internet sayfasındaki firma bilgileri içerisinde TTK m.35 ve TSY m. 15 gereği mevzuatın izin verdiği ve Ticaret Sicili Gazetesinde yayınlanarak üçüncü kişilerin incelemesine açık olan bilgilerin yer aldığını belirterek, özetle aleni olan bir bilginin internet sitesinde paylaşılmasında hukuka aykırılık bulunmadığını ifade etmiştir. KVKKur, Ticaret Odası'nın Bilgi Bankasından Şirket bilgilerine göre bir sorgulama yapılabildiğinin, ilgili kişinin eski ortağı olduğu Şirket hakkında ilgili sayfada sorgulama yapıldığında diğer bilgilerin yanı sıra sicil gazetesine tescil edilen işlemlere ilişkin bilgi ile ortaklar ve eski ortakların adı, soyadı, görevi ve sermaye miktarına ilişkin bilgilere yer verildiğinin görüldüğünü, TTK m.24, 35 ve 587 hükümleri ile Ticaret Sicili Yönetmeliği m.15, 28, 29, 30 gereği herkesin sicilini içeriğini ve müdürlükte saklanan tüm senet ve belgeleri inceleyebileceği ve bu incelemenin elektronik ortamda ve/veya müdürlükte yapılabileceği ile tescil edilmiş olgularda meydana gelen her türlü değişikliğin de tescil edileceği, ticaret sicil gazetesinde yer alan bir bilginin ticaret odasının sayfasında bulunmasındaki amacın yine ticaret sicil işlemlerine ilişkin bilginin daha kolay ulaşılabilir olmasını sağlamak olduğunu, bununla birlikte söz konusu bilgiye yalnızca ilgilileri tarafından ticaret odasının sayfasındaki bilgi bankası platformundan firma bilgileri girilmek suretiyle erişildiği gerekçesi ile kişisel veri işleme faaliyetinin Kanun'un Genel İlkeler başlıklı 4 üncü maddesinde yer alan "işlendikleri amaçla bağlantılı, sınırlı ve ölçülü olma" ilkesine de aykırılık teşkil etmediği, ayrıca ilgili kanun hükümleri uyarınca

I. MANNI v. CAMERA DI COMMERCIO LECCE KARAR ÖZETİ

Salvatore Manni (Başvurucu), 1992 yılında tek yöneticisi olduğu, 2005 yılında iflas eden şirkete ilişkin ticaret odasında yer alan kayıtlardan isminin çıkartılmasına yönelik talebini¹⁸ 2007 yılında Lecce Ticaret Odasına iletmıştır. Başvurucuya göre 2005 yılında tasfiye edilen şirkete ilişkin kayıtlarda kendisine ilişkin bilgilerin gözükmemesi ticari itibarını olumsuz yönde etkilemektedir. İlk derece mahkemesi başvurucuyu haklı bularak Lecce Ticaret Odası'nın söz konusu bilgileri anonimleştirmesine ve başvurucuya uğradığı zarar için tazminat ödemesine hükmetmiştir. Lecce Ticaret Odası ise kararı temyiz etmiştir ve temyiz ettiği üst mahkeme ön karar (*preliminary ruling*) için ABAD'a başvurmuştur.

ABAD ilk önce, uygulama kabiliyetini haiz düzenlemelere değinmiştir. Bu kapsamda ABAD, 68/151 sayılı Yönerge'yi¹⁹ modernleştiren 2003/58

ticaret odalarının ticaret ve sanayiye ilgilendiren bilgi ve haberleri derleyerek ilgililere ulaştırmak, ilgili kanunlar çerçevesinde resmî makamlarca istenecek bilgileri vermek ve özellikle üyelerinin mesleklerini icrada ihtiyaç duyabilecekleri her çeşit bilgiyi, başvuruları durumunda kendilerine vermek veya bunların elde edilmesini kolaylaştırmak gibi görev ve sorumlulukları bulunduğu hususu da gözetildiğinde internet sayfasındaki kişisel verileri işleme faaliyetinin KVKK m.5/2-a,ç'ye dayanılarak gerçekleştirildiği sonucuna varıldığından ve kişisel verilerin işlenmesini gerektiren sebeplerin ortadan kalkmadığı gerekçesi ile Kanun'un 7. maddesinin uygulanmayacağı yönünde karar tesis etmiştir". Bkz. <<https://kvkk.gov.tr/Icerik/7291/2022-6>> Erişim Tarihi 9 Eylül 2023.

¹⁸ Manni davası, unutulma hakkı (*right to be forgotten*) konusu kapsamında da incelenmesi gereken bir karardır. Ancak biz çalışmamızda, kişisel verilerin işlenmesi için hukuka uygunluk sebebi olarak düzenlenen meşru menfaat konusu kapsamında ilgili kararı inceleyeceğiz. Manni davasına unutulma hakkı kapsamında atıf veren ve unutulma hakkı konusuna ilişkin bir çalışma için bkz. Tamer Soysal, "Unutulma Hakkının Avrupa Birliği'nin Genel Veri Koruma Tüzüğü Çerçevesinde İncelenmesi", *Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi*, 0(13), 2019, s. 370. Unutulma hakkının kullanılmasının ilgili kişi açısından (kişisel verisi işlenen) bir takım meşru menfaatlerin korunmasına yardımcı olabileceği gibi bazı durumlarda diğer bir üçüncü kişinin haklarını kullanmasını engelleyebileceği veya meşru menfaatini tehlikeye atabileceğini ve Manni davası'nda bu dengenin sağlanması hususunun incelendiğini belirten çalışma için bkz. Emine Hizarci, *6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununun AB Veri Koruma Hukuku Işığında Değerlendirilmesi*, Yetkin Hukuk Yayınları, 2020, s.94-98.

¹⁹ "Kurucu Antlaşmanın 58. Maddesinin 2. Paragrafı Kapsamındaki Şirketlerin Ortaklarının ve Üçüncü Kişilerin Menfaatlerinin Korunması İçin Üye Devletlerce Talep Edilen Teminatlar Benzeri Teminatların Topluluk Aracılığıyla Talep Edilmesi Amacıyla İşbirliği Hakkında 9 Mart 1968 Tarihli ve 68/151 Sayılı Birinci Konsey Yönergesi"(*First Council Directive 68/151/EEC of 9 March 1968 On co-ordination of safeguards which, for the protection of the interests of members and others, are required by Member States of companies within the meaning of the second paragraph of Article 58 of the Treaty, with a view to making such safeguards equivalent throughout the Community*) İlgili Yönerge 68/151 sayılı Şirketler Hukukuna İlişkin Birinci Konsey Yönergesi olarak bilinir. Çalışmamızda 68/151 sayılı

sayılı Yönergenin²⁰ 3 sayılı resitalinde bahsedildiği gibi Yönergenin amacının şirketlere ilişkin bilgilere, ilgili kişilerin erişimini kolaylaştırmak ve şirketlere ilişkin formaliteleri azaltmak olduğuna değinerek konuyu ele almaya başlamıştır. ABAD ayrıca, 68/151 sayılı Yönergede şirketlere ilişkin sicilde yer alması gereken bilgilerin neler olduğuna değinmiştir. İlgili Yönergenin 3. maddesinde şirketle ilgili bilgi ve belgelere erişim hakkı düzenlenmiştir²¹. ABAD, Avrupa Birliği düzeyindeki kişisel veri koruma düzenlemelerinin ilgili maddelerine ve İtalyan Medeni Kanunu'nun 2188. maddesinde ticaret sicilinin aleniyetinin düzenlendiğine de değindikten sonra uyuşmazlık konusunu incelemiştir.

Yönerge olarak ifade edilecektir. 68/151 sayılı Yönerge, 2009/101 sayılı Yönerge ile mülga olmuştur. Şu an için yürürlükte olan 2017/1132 sayılı Yönerge'de de en son 12.08.2022 tarihinde değişiklik yapılmıştır. Güncel versiyon için bkz. <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02017L1132-20220812&qid=1694689314314>> Erişim Tarihi 9 Ağustos 2023. 2017/1132 sayılı Yönergenin 14. maddesinde “Belge ve Bilgileri Açıklama Yükümlülüğü” başlığı altında, şirketlerin açıklamakla yükümlü oldukları belge ve bilgiler yer almaktadır. Ayrıca eklemek isteriz ki 2017/1132 sayılı Yönergenin 16. maddesinde bilgi ve belgelerin kamuya açıklanmasına ilişkin hüküm, önemli bir değişikliğe uğramıştır. Değişiklik öncesinde ilgili belge ve bilgilerin kamuya açıklanması açısından ilan zorunlu iken; değişiklik ile birlikte doğrudan söz konusu belge ve bilgilere ilişkin sicil kayıtlarına elektronik olarak erişim yeterli görülmüş ayrıca ilan edilme şartı kaldırılmıştır. Konu ile ilgili kapsamlı bir çalışma için bkz. Funda Özdin, “2019/1151 sayılı AB Dijitalleşme Yönergesi ve Alman Hukuku (DİRUG) Uyarınca Bir İnceleme”, *İstanbul Hukuk Mecmuası*, 3(80), 2022, s.744.

²⁰ Avrupa Birliği hukukunda ilk olarak 2003/58 sayılı Yönerge (*Tam adı: Directive 2003/58/EC of the European Parliament and of the Council of 15 July 2003 amending Council Directive 68/151/EEC, as regards disclosure requirements in respect of certain types of companies*) ile 68/151 sayılı Yönerge'de ticaret sicili kayıtlarının merkezi olarak ve elektronik ortamda tutulmasına ilişkin değişiklikler yapılmıştır. Bkz. Arslan Kaya, “Ticaret Sicili ve Sermaye Şirketlerinde Kamuya Aydınlatma”, *Türk Hukukunun Avrupa Birliği Hukukuna Uyumu Özel Hukuk- Acquis Communautaire'in Alınması - Açıklamalar, Değerlendirmeler, Öneriler*, Arslan Kaya, Baki İlkay Engin, Ali Paşlı, Şehriban İpek Aşıkoğlu, Elif Oğuz (Ed.), İstanbul Üniversitesi Yayınevi, 2021, s.46.

²¹ ABAD içtihatlarında 68/151 sayılı Yönergenin 3. maddesindeki aleniyet ilkesinin üçüncü şahsın, herhangi bir hak veya çıkar tesis etmek zorunda kalmaksızın, sicilde yer alan konularda bilgi sahibi olmalarını sağlamayı amaçladığının açık olduğuna, dayanak Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) Antlaşması'nın 54(3)(g) maddesinin lafzının, ayırım yapmadan ve genel olarak üçüncü şahısların çıkarlarını koruma ihtiyacına atıfta bulunduğu, üçüncü kişilerin, özellikle yalnızca ilgili şirketin alacaklıları ile sınırlandırılmayacağına dair bkz. ABAD, Case C-398/15, 09.03.2017, para. 51 ve orada yer alan ABAD'ın diğer kararları. <<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=C8D1A38D9733863E88D208DF30844199?text=&docid=188750&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=2497712>> Erişim Tarihi 3 Eylül 2023. Şirket faaliyetin sona ermesinden ve ilgili şirketin tasfiyesinden sonra da bu bilgilere erişilmesi gerektiğine ya da tam tersi erişilmemesi gerektiğine dair de bir hüküm bulunmadığına ilişkin Bkz. ABAD, Case C-398/15, 09.03.2017, para. 52.

Huzurdaki uyuşmazlık açısından temel konu, sicil yetkililerinin şirketin sona ermesi üzerinden belirli bir süre geçtikten sonra kişisel veriyi silmek ya da anonimleştirmek zorunda olup olmadığı ile ilgilidir. Bu nedenle ilk derece mahkemesi *preliminary ruling* yolu ile ilgili verilerin 95/46 sayılı Direktif m.6/1-e hükmü kapsamında değerlendirilip değerlendirilemeyeceğine yönelik ön değerlendirme talebinde bulunmuştur. Bu sorunun yanıtlanması için ABAD, ilgili sicile tescil amacının ne olduğunun tespitinin önemli olduğuna değindikten sonra özetle şu yönde açıklamalarda bulunmuştur:

i. 68/151 sayılı Yönergenin m.2/1-d hükmü gereği şirketlerin bazı bilgileri sicilde aleni olarak sunmaları zorunludur. Söz konusu ticaret sicil kayıtlarında, yalnızca işlemeye konu faaliyetle ölçülü ve oldukça sınırlı kişisel veriye yer verilmektedir²².

ii. Kişisel veri ihlali bir temel hak ihhalidir.

iii. Kişisel veri işleminin hukuka uygun olması için, işlemin 95/46 sayılı Direktifin 6. maddesindeki ilkelere uygun olması, ikinci olarak da 7. maddede sayılan şartları sağlaması gereklidir.

iv. Ticaret sicil görevlisinin 68/151 sayılı Yönerge gereği işlediği bilgiler 95/46 sayılı Direktifin m.7/c, e, f hükümleri kapsamındadır. Daha önceki kararlarda belirttiği üzere²³ kamu kurumlarının yükümlülüklerini yerini getirmek adına veri tabanlarında sundukları bilgiler 95/46 sayılı Direktifin m.7/e hükmü kapsamında yer alır ve bu verilerin işlenmesi kamu menfaati kapsamında sayılmaktadır.

v. Özellikle şirketle ilişkili üçüncü kişileri koruyan tek değer şirket malvarlığı olduğu için sicilin amacı bu kişileri korumaktır. Şirketle ticari ilişkide bulunmak isteyen diğer üye devletteki kişiler için sicildeki bilgiler önemlidir²⁴, ayrıca ilgili sıfatının ispatına gerek olmaksızın 68/151 sayılı

²² Ancak tapu sicilinde taşınmazın bedeli, sınırlı aynı haklara ilişkin kayıtlar (örneğin ipotek bedeli) gibi çok daha fazla bilgi yer alması nedeniyle, Manni davasındaki ticaret siciline ilişkin değerlendirmelerin tapu sicili açısından geçerli olmayacağına yönelik bkz. Anna Berlee, “Access To Personal Data in Public Land Registers: Balancing Publicity Of Property Rights With The Rights To Privacy And Data Protection”, *Doctoral Thesis, Maastricht University*, 2018, s.382-383.

²³ ABAD, C-138/11, 12.07.2012(Compass-Datenbank GmbH v Republik Österreich) <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62011CJ0138>> Erişim Tarihi 16 Eylül 2023, para.40, 41.

²⁴ Şirket temsilcisinin tek kişi olması durumunda da ilgili kişinin sicile tescil zorunluluğu bulunup bulunmadığına ilişkin *preliminary ruling* yolu ile önüne gelen uyuşmazlıkta ABAD

Yönerge m.3 gereği herkesin sicildeki bilgilere erişim hakkı bulunmaktadır.

vi. 68/151 sayılı Yönergenin 3. maddesindeki amacın gerçekleşmesi için m.2/1-d,j bentlerinde yer alan gerçek kişilere ilişkin bilgilerin şirket sona ermiş olsa dahi talep halinde erişilebilir olup olmaması gerektiğine ilişkin Yönergede açık bir hüküm bulunmamaktadır. Ancak şirket sona ermiş olsa dahi şirket ile ilgili hukuki ilişki devam edebilir. Örneğin üçüncü kişiler görev süresi sona eren şirket organlarındaki üyelere veya tasfiye memurlarına karşı dava açabilir. Şirket sonra erdikten sonra ne kadarlık bir süre boyunca sicilde bilgilerin kalması gerektiğine ilişkin kesin bir süre tespiti yapmak mümkün değildir. Şirketlere ait eski bilgilerin ne kadar süre boyunca saklanacağına ilişkin ulusal düzenlemeler yapılabilir.

Bu nedenlerle ABAD, ilgili sicilden kişisel bilgileri işlenen kişilerin verilerinin silinemeyeceğine veya bilgilerin anonimleştirilemeyeceğine, bu durumun temel hak ihlali sayılmayacağına, sınırlı sayıdaki kişilere ilişkin ve sınırlı sayıda verinin işlendiğine, bu kişilerin ve bilgilerin şirketle işlem yapan üçüncü kişiler açısından önemli olduğuna²⁵, bu kişilerin kendilerinin şirkette görev üstlenerek sicilde bilgilerinin paylaşılmasını kabul ettiklerine değinmiştir. Ancak bazı özel durumlarda şirketin sona ermesinin üzerinden uzun zaman geçtikten sonra kişisel veri işlenmesinin gerekli olmayabileceğine karar vermiştir. Bu kapsamda ABAD, eğer kişisel veri sahibinin üçüncü kişilerin menfaatlerinden daha ağır basan menfaati var ise veya sicilde paylaşılan bilgilerin ilk yazılma tarihinin üzerinden uzun zaman geçmişse ulusal mahkemelerin işbu bu kararının aksi yönünde karar verebileceğini de özellikle eklemiştir.

II. KARARIN İNCELENMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ

ABAD, Manni davasında, kişisel veri işleme şartlarının gerçekleşip gerçekleşmediği açısından bir inceleme yapmıştır ve netice olarak kişisel veri işleme faaliyetine ilişkin hukuka uygunluk sebeplerinin somut uyumsuzlukta bulunduğu

benzer şekilde, şirket ile ticari ilişki içine girmek isteyen üçüncü kişileri korumak adına tescil mecburiyeti olduğu yönünde değerlendirmede bulunmuştur. bkz. ABAD, C-32/74, 12.11.1974(Friedrich Haaga GmbH) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:61974CJ0032> Erişim Tarihi 09 Eylül 2023).

²⁵ Sermaye ortaklıklarında geçerli olan sınırlı sorumluluk ilkesine karşı üçüncü kişileri korumak adına sicil kayıtlarının önemli olduğuna ilişkin bkz. Eleonora Carava, "Personal Data Kept in Companies Registers: The Denial of the Right to Be Forgotten", *European Data Protection Law Review*, 3(2), 2017, s. 288.

karar vermiştir. ABAD, Google davasında²⁶ olduğu gibi Manni davasında da 95/46 sayılı Direktif m.7/f gereği bir menfaat dengesi tesis etmeye yönelik değerlendirmede bulunmuştur. Başvurucunun eskiden çalıştığı şirketinin iflasıyla²⁷ ilgili sicilde bilgi paylaşılmasında, üçüncü kişiler açısından üstün tutulması gereken meşru menfaat bulunduğu sonucuna varmıştır²⁸.

Bu noktada özellikle belirtmek isteriz ki ABAD'ın ilgili uyuşmazlıkta karar tarihi 9 Mart 2017 olduğu için ABAD, o tarihte yürürlükte olan 95/46 sayılı Direktif kapsamında bir inceleme yapmıştır. Zira 2016/679 sayılı Tüzük 25 Mayıs 2018 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Giriş kısmında değindiğimiz üzere KVKK hazırlanırken temel alınan metin de yine 95/46 sayılı Direktif olduğu için ve Manni davasında da ABAD ilgili düzenleme kapsamında bir inceleme yaptığı için biz de çalışmamızda KVKK ve 95/46 sayılı Direktif'in ilgili hükümleri kapsamında konuyu ele alacağız. Ancak 2016/679 sayılı Tüzük'ün ilgili hükümlerine de karşılaştırma yapmak amaçlı değineceğiz.

Ticaret siciline yapılan kayıtlar üçüncü kişiler açısından oldukça önemli hukuki etkilere sahiptirler²⁹. TTK m. 35/2'ye göre herkes ticaret sicilinin

²⁶ Bkz. ABAD, C-131/12, 13.05.2014(Google Spain SL, Google Inc. v Agencia Española de Protección de Datos, Mario Costeja González), para.74, 81, 86. (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62012CJ0131> (Erişim Tarihi 05 Eylül 2023)) Google davası ile Manni davası arasındaki önemli bir fark, Manni davasında, ticaret sicili, internet arama motorunun aksine, kanuni bir yükümlülük kapsamında veri paylaşımında bulunan ve veriyi ilk elden paylaşan kurumdur. Konu hakkında bkz. W. Gregory Voss/Céline Castets-Renard, "Proposal for an International Taxonomy on the Various Forms of the 'Right to Be Forgotten: A Study on the Convergence of Norms'", *Colorado Technology Law Journal*, 14(2), 2016, s.327.

²⁷ Gerçek kişi tacire ilişkin finansal veriler (örneğin kişinin iflas ettiğine ilişkin veri) gerek AB düzenlemelerinde gerek Türk hukuku düzenlemelerinde özel nitelikli veri (hassas veri) olarak kabul edilmemektedir. Ancak yapılan bir anket çalışmasında "finansal veriler" ankete katılanlar tarafından en yüksek oranda hassas veri olarak değerlendirilmiştir. Anket çalışmasının sonuçları hakkında bkz. Cemil Kaya, "Avrupa Birliği Veri Koruma Direktifi Ekseninde Hassas (Kişisel) Veriler ve İşlenmesi", *İÜHF*, 69(1-2), 2011, s. 320-321.

²⁸ ABAD, kamu sicilinde toplanan, yayımlanan ve arşivlenen bilgilerin değerini ve etkisini kabul etmiş ve bu kapsamda bir girişimcinin adil rekabetin sağlanması, alacaklıların ve tüketicilerin korunması amacıyla getirilen aleniyet ilkesinin belirli sonuçlar doğuracağını bilmesi gerektiğinin altını çizmiştir. Bkz. Eike Michael Frenzel, "Facilitating the Flow of Public Information: The CJEU in Favour of Distinctive Rule/Exception Regulations in Member States", *European Data Protection Law Review*, 3(2), 2017, s.285. *Bilge*, ticaret sicilinin aleniyetinin, güvenin korunmasının sağlanmasına ve işlem güvenliğine hizmet ederek üçüncü kişilerin menfaatini koruduğunu vurgulamıştır. Bkz. Mehmet Emin Bilge, *Ticaret Sicili*, Beta Yayınevi, 1999, s.13.

²⁹ Ticaret siciline tescilin etkileri, işleme ilişkin etkileri ve üçüncü kişilere ilişkin etkileri olmak üzere iki başlık altında incelenir. İşleme ilişkin etkiler, iç etkiler; üçüncü kişilere

içeriği ile müdürlükte saklanan tüm senet ve belgeleri inceleyebileceği gibi giderini ödeyerek bunların onaylı suretlerini de alabilir. Zira herkes, bilgi edinmek, yatırım kararı ve ticari ilişkileri konusunda karar almak vb. diğer amaçlarla ticaret sicili kayıtlarına ulaşabilmelidir. Ancak diğer sicil düzenlemelerinin³⁰ aksine ticaret sicilinden bilgi/belge talebinin ilgili sıfatının ispat edilmesi şartına bağlanmamış olması nedeniyle ticaret sicilinde bilgileri

etkiler ise dış etkiler olarak ifade edilir. İç etkiler, tescilin bildirici etkisi ve kurucu etkisidir. Dış etkiler sicil kayıtlarının üçüncü kişiler açısından olumlu ve olumsuz etkilerini ifade etmektedir. Ticaret siciline tescil, kural olarak bildirici niteliktedir. TTK m. 35/3’de de tescil edilen hususların Kanun veya Yönetmelikte aksine bir hüküm olmadıkça ilan olunacağı ifade edilmiştir. Olumlu etki TTK m.36/3’de düzenlenmiştir. Buna göre, üçüncü kişilerin kendilerine karşı sonuç doğurmaya başlayan sicil kayıtlarının bilmediklerine ilişkin iddiaları dinlenmez. TTK m.36/4 hükmünde de olumsuz etki düzenlenmiştir. Tescili zorunlu olduğu hâlde tescil edilmemiş veya tescil edilip de ilanı zorunlu iken ilan olunmamış bir hususun, ancak bunu bildikleri veya bilmeleri gerektiği ispat edildiği takdirde, üçüncü kişilere karşı ileri sürülebilmesi, olumsuz etkiyi ifade eder. Olumsuz etki her hüküm yönünden geçerli iken; tescilin olumlu etkisine, anonim ve limited şirketler açısından önemli bir istisna getirilmiştir (Bkz. TTK m.354, 371/II, 539/II). Ticaret sicilinin hukuki etkileri hakkında bkz. Bilge, s.165 vd.; Hüseyin Ülgen/Mehmet Helvacı/Arslan Kaya/Nedret Füsün Nomer Ertan, *Ticari İşletme Hukuku*, 6. Bası, On İki Levha Yayıncılık, 2019, s.379-386; Duygu Demirel, *Ticaret Sicili*, Seçkin Yayıncılık, 2016, s.221-238. Ticaret sicilinin sınırlı olumlu etkisi açısından bkz. Kaya, 2021, s.39-41. İlanı gereken hususların belirsizliğine yönelik bir inceleme ve değerlendirme için bkz. Mehmet Bahtiyar, “6102 Sayılı TTK’da Ticaret Siciline Tescil Yanında İlanı da Gereken Hususlar Sorunu (m. 35/3)”, *REGESTA*, 0(2), 2013, s. 3-14. Alman, İngiliz ve İsviçre Hukukunda Ticaret siciline tescilin etkilerine ilişkin bkz. Fahri Özsungur, “Ticaret Siciline Tescil ve İlanının Etkileri Sorunu”, *Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 22(2), 2014, s. 131- 155.

³⁰ TMK m. 1020/2 gereğince tapu sicili bakımından ilgisini inanılır kılan herkes, ilgili belgeleri görebilir veya bunların örneklerinin verilmesini talep edebilir. Tapu sicili bakımından “ilgisini inanılır kılama” hususunun nasıl yorumlandığı hakkında bkz. Mehmet Şengül, *Tapu Sicilinin Aleniyeti*, Adalet Yayınevi, 2013, s. 167 vd. Yazar, tapu sicilinin aleniyetini sağlamak bakımından ilginin inanılır kılınması koşulunun kaldırılması gerektiğini ifade eder. Bkz. Şengül, s. 126. vd. *Oktay-Özdemir* de TMK m. 1020/II düzenlemesini, eşya hukukunun temel prensipleri ve tapu sicilinin aleniyet fonksiyonu ile bağdaşmadığını ileri sürerek eleştirmektedir. Bkz. Saibe Oktay Özdemir, “Kişilik Hakları ve Bilgi Alma Hakkı Çerçevesinde Tapu Sicilinin Aleniliği (Kamuya Açıklığı) İlkesi”, *Prof. Dr. Özer Seliçi’ye Armağan*, Seçkin Yayıncılık, 2006, s. 524. Tapu sicilindeki gerçek kişilere ait kayıtların paylaşılmasının aleniyet ilkesi ile kişisel veri koruma hukuku açısından değerlendirildiği bir çalışma için bkz. Tuğçem Seçer, “Tapu Sicilindeki Gerçek Kişilere Ait Kayıtların Paylaşılmasının Aleniyet İlkesi, Özel Hayatın Gizliliği Hakkı, Bilgi Edinme Hakkı ve Kişisel Veri Kavramı Çerçevesinde Değerlendirilmesi”, *Sakarya Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 11(1), ss. 341-355. Rehinli Taşınır Sicil Yönetmeliği m. 26’da sicilden onaylı belge talebi, m. 30/1’de ise sorgulama işleminin ilgisini ispat eden kişiler tarafından yapılabileceği düzenlenmiştir. Ancak Ticari İşlemlerde Taşınır Rehni Kanunu (TİTRK) ve ikincil düzenlemelerde de ilgili sıfatına kimlerin dahil olduğuna ilişkin herhangi bir belirleme yapılmamıştır.

yer alan kişilerin daha korumasız olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır³¹ (TTK m.35/2 ve Ticaret Sicil Yönetmeliği (TSY) m.15).

A. Kişisel Verilerin İşlenme Şartları (Hukuka Uygunluk Sebepleri) Kapsamında İnceleme

Daha önce de belirtildiği üzere ABAD kararında, kişisel verilerin işlenme şartları açısından 95/46 sayılı Direktifin m.7/c,e,f hükümlerine değinmiştir. Veri işleme şartlarına uyulması aslında kişisel veri işleme faaliyetini hukuka uygun hale getirir³². Nitekim KVKK'da ilgili madde başlıkları “kişisel verilerin işlenme şartları” iken, 2016/679 sayılı Tüzük'te “işlemenin hukuka uygunluğu” başlığı tercih edilmiştir.

Bu kapsamda öncelikle ifade etmek isteriz ki KVKK, 95/46 sayılı Direktif esas alınarak hazırlanmış olmasına rağmen, 95/46 sayılı Direktifin ilgili hükümleri birebir iktibas edilmediği için özellikle hukuka uygunluk sebepleri açısından her iki düzenleme arasında bazı farklılıklar bulunmaktadır. 95/46 sayılı Direktifi yürürlükten kaldıran 2016/679 sayılı Tüzük'te ise hukuka uygunluk sebepleri daha farklı şekilde düzenlenmiştir.

KVKK m.5/2-ç hükmünde, kişisel veri işleme faaliyeti, veri sorumlusunun hukuki yükümlülüğünü yerine getirebilmesi için zorunlu ise bu durumun bir hukuka uygunluk sebebi teşkil edeceği düzenlenmiştir³³. 95/46 sayılı

³¹ *Ulusoy*, dinamik bir alanla ilgili kayıtları düzenleyen ticaret sicilinin incelenmesinin, düzenlediği alanın dinamizmine uygun bir şekilde kolaylaştırılmasının olağan bir sonuç olduğunu ifade etmiştir. Bkz. Erol Ulusoy, “Ticaret Siciline Tescilin Olumsuz Etkisine Veda Elektronik Ticaret Sicili- Ticaret Sicili Bilgi Bankası-İnternet Sayfası”, *Prof. Dr. Hüseyin Ülgen'e Armağan*, Vedat Kitapçılık, 2007, s.96. Yazar ayrıca, ticaret sicilinin elektronik ortamda tutulmasının alacaklıları korumak bakımından açıklık ilkesinin kalitesini arttıracığını ifade etmiştir. Bkz. Ulusoy, s.200.

³² KVKK'da hukuka uygunluk sebepleri özel olarak düzenlendiğinden, genel nitelikte olan TMK m. 24/2 ve TBK m. 63 ve 64 hükümlerinde yer alan hukuka uygunluk sebepleri kişisel veri işleme faaliyetinin hukuka uygunluk değerlendirmesinde dikkate alınmaz. Bkz. Nafiye Yücedağ, “Medeni Hukuk Açısından Kişisel Verilerin Korunması Kanunu'nun Uygulama Alanı ve Genel Hukuka Uygunluk Sebepleri”, *İÜHFİM*, 75(2), 2017, s.771.

³³ Veri sorumlusunun meşru menfaat temelli hukuka uygunluk sebebine dayanabilmesi için aranan şartlara ilişkin bkz. Kişisel Verileri Koruma Kurulunun 25/03/2019 tarihli ve 2019/78 Sayılı Karar Özeti. (<https://www.kvkk.gov.tr/Icerik/5434/2019-78> Erişim Tarihi 09 Ağustos 2023) İlgili kararda veri sorumlusunun meşru menfaat temelli hukuka uygunluk sebebine dayanabilmesi için aranan şartlar oldukça ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Buna göre, veri sorumluları tarafından;

- Kişisel verinin işlenmesi sonucunda elde edilecek menfaat ile ilgili kişinin temel hak ve hürriyetlerinin yarışabilir düzeyde olması,
- Söz konusu menfaate ulaşılabilmesi bakımından kişisel veri işlenmesinin zorunluluk arz

Direktif m.7/c ile 2016/679 sayılı Tüzük m.6/1-c hükmünde benzer şekilde düzenlenmiştir. Buna göre, ilgili hukuka uygunluk sebebinden faydalanabilmek için hukuki yükümlülüğün hukuki düzenleme ile veri sorumlusuna yüklenmiş olması gerekir. Bu nedenle veri sorumlusunun sözleşmesel yükümlülüğü ifa etmesi için gerekli olan haller bu hükmün kapsamı dışındadır. Ancak sadece kanun hükmü ile getirilen hukuki yükümlülükler değil; ikincil mevzuat ile getirilen hukuki yükümlülüklerin ifası için de veri sorumlusunun kişisel veri işlemesi hukuka uygunluk korumasından faydalanacaktır³⁴. Ayrıca veri sorumlusunun bu hukuka uygunluk sebebinden faydalanabilmesi için veri sorumlusunun başka bir tercih imkânı bulunmamalıdır (“Son çare olma ilkesi”)³⁵. Bir diğer ifade ile, veri işlenmesi ile elde edilebilmesi gereken hukuki menfaat başka yollarla sağlanamayacak olmalıdır.

2016/679 sayılı Tüzükte, kamu yararı için gerçekleştirilen bir görevin ifası veya veri sorumlusunun resmi yetkisinin kullanılması için gerekli olması halinde kişisel verilerin işlenmesi hukuka uygun kabul edilmektedir (m. 6/1-e). 95/46 sayılı Direktif m.7/e hükmü de benzer şekildedir. Ancak KVKK m. 5/2-ç’de daha geniş bir ifade kullanılmış, kamu yararı şartı aranmadan³⁶,

etmesi,

- Meşru menfaatin halihazırda mevcut, belirli ve açık olması,
- İlgili kişinin temel hak ve hürriyetleri ile yarışabilir nitelikte olan meşru menfaatin elde edilmesi halinde bir yarar sağlanacak olması ve kişisel veri işlenmeksizin başkaca bir yol ve yöntemle bu yararın ortaya çıkmasının mümkün olmaması,
- Meşru menfaat belirlenirken söz konusu yararın çok sayıda kişiyi etkilemesi, yalnızca kâr elde edilmesi ya da ekonomik yararın sağlanması amacına yönelik olmaması, iş süreçlerini ya da bir işleyişi kolaylaştırması (örneğin bir birim ya da az sayıda personel nezdinde değil, kurumsal olarak geneli etkileyecek şekilde) gibi şeffaf ve hesap verilebilir nitelikleri haiz kriterlerin esas alınması,
- Bu açıdan ilgili kişinin başta kişisel verilerinin korunması olmak üzere temel hak ve hürriyetlerinin zarar görmesini engellemek amacıyla öngörülebilir, açık ve yakın her türlü tehlikeden uzak tutulması,
- Kişisel verilerin bir veri kayıt sisteminde amaçla sınırlı olarak hukuka uygun işleyişinin temini ile zararı ve ihalleri engellemek için her türlü teknik ve idari tedbirin alınması,
- Kişisel verilerin işlenmesinde genel ilkelere uygunluğun sağlanması,
- Bu kapsamda, kişinin temel hak ve hürriyetleri ile veri sorumlusunun meşru menfaatinin karşılaştırılarak denge testinin yapılması, gereklidir.

³⁴ Yücedağ, 2017, s. 778.

³⁵ Yücedağ, 2017, s. 778.

³⁶ Kanuna ilişkin Komisyon Raporu’nda, örnek olarak “*kolluk tarafından bir suç soruşturması sebebiyle, 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanununun 5inci maddesi uyarınca şüphelilerin parmak izlerinin alınması; 5352 sayılı Adli Sicil Kanunu uyarınca Adalet Bakanlığının kişilerin ceza mahkumiyetlerine ilişkin verilerini işlemesi*” verilmiştir. Bkz. Türkiye Büyük Millet Meclisi, Kişisel Verilerin Korunması Kanunu Tasarısı (1/541) ve

veri sorumlusunun hukuki yükümlülüğünü yerine getirmesi için zorunlu olması halinde, işlemenin hukuka uygun olduğu kabul edilmiştir³⁷. ABAD kararında kamu kurumlarının kanuni yükümlülüklerini yerine getirmek adına veri tabanlarında³⁸ sundukları bilgilerin 95/46 sayılı Direktifin m.7/e hükmü kapsamında değerlendirilmesi ve bu verilerin işlenmesinin kamu menfaati kapsamında sayılması gerektiğine değinilmiştir. Türk hukuku açısından ise kamu kurumlarının hukuki yükümlülüklerini yerine getirmek için veri işlemlerinin hukuka uygun sayılıp sayılmayacağı KVKK m. 5/2-ç kapsamında değerlendirilecektir.

Meşru menfaat gereği veri işlemenin hukuka uygun sayılması hali

Adalet Komisyonu Raporu, s. 9 <<https://www5.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem26/yil01/ss117.pdf>> Erişim Tarihi 15 Ocak 2024). Örnek kapsamında bir değerlendirme yaptığımızda, bir veri sorumlusunun hukuki yükümlülüğünü yerine getirmek için gerçekleştirdiği kişisel veri işleme faaliyetinde zaten “kamu yararı” bulunduğu sonucuna varıldığını düşünmekteyiz. Ancak kanaatimizce veri sorumlularının hukuki yükümlülüklerini yerine getirmeleri, direkt olarak kamu yararına bir işlem olarak değerlendirilmemelidir.

³⁷ Hüseyin Murat Develioğlu, *6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu ile Karşılaştırmalı Olarak Avrupa Birliği Genel Veri Koruma Tüzüğü Uyarınca Kişisel Verilerin Korunması Hukuku*, On İki Levha Yayıncılık, 2017, s.65.

³⁸ TTK m.24/II uyarınca ticaret sicili kayıtları ile tescil ve ilân edilmesi gereken içeriklerin düzenli olarak depolandığı ve elektronik ortamda sunulabilen merkezi ortak veri tabanı (MERSİS), Gümrük ve Ticaret Bakanlığı ile Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği nezdinde oluşturulmuştur. Ticaret Sicil Yönetmeliği'nin tanımlar kenar başlıklı m.4/1-g hükmüne göre “*Merkezi Sicil Kayıt Sistemi (MERSİS): Ticaret sicili işlemlerinin elektronik ortamda yürütüldüğü, ticaret sicili kayıtları ile tescil ve ilan edilmesi gereken içeriklerin düzenli olarak depolandığı ve elektronik ortamda sunulduğu, “Ticaret Bakanlığı” ile TOBB nezdinde oluşturulan ve işletilen merkezi ortak veri tabanını da içeren bilgi sistemini*” ifade eder. MERSİS veri tabanına herkes üye olabilir ve sicil bilgilerini inceleyebilir. Şu an için MERSİS üzerinden tüm bilgilere erişim imkanı bulunmamaktadır. Ancak yine de kişisel verilerin korunmasını ve bilgi güvenliğini sağlayacak bir takım tedbirlerin alınması gerektiği ifade edilmiştir (TSY m.14, 15/III). Doktrinde her belgeye elektronik ortam üzerinden erişilebilmesinin bazı sakıncalar yaratabileceği ifade edilmiştir. Bkz. Necla Akdağ Güney, *Yeni Türk Ticaret Kanunu ve Avrupa Birliği Mevzuatı Çerçevesinde Ticaret Sicili*, İstanbul Ticaret Odası, 2014, s. 57, 79. Elektronik tapu sicili açısından benzer bir görüş için bkz. Veysel Başpınar, “Elektronik Tapu Sicili Düzenlenirken, Tapu Sicilinin Aleniyeti ve Diğer Alanlarla İlgili Alınması Gereken Tedbirler”, *AÜHFD*, 57(3), 2008, s. 116 vd. MERSİS üzerindeki kayıtlar üçüncü kişilere karşı ileri sürülemez. Bu nedenle MERSİS’e yapılan kayıtlar, sicil olumlu ve olumsuz etkisini haiz değildir. Bkz. Demirel, s.256-257. Doktrinde MERSİS’deki kayıtlara hukuki sonuç bağlanmamış olması eleştirilmektedir. Bkz. Reha Poroy/Hamdi Yasaman, *Ticari İşletme Hukuku*, Seçkin Yayıncılık, 2022, s.240. Bunun dışında İstanbul Ticaret Odası internet sitesinde yer alan bilgi bankası aracılığı ile de firma bilgileri sorgulanabilmektedir. Ancak buradaki bilgiler de ilan niteliği taşımamaktadır. Bkz. Kaya, 2021, s. 35. İstanbul Ticaret Odası internet sitesinden bilgi sorgulamasının kişisel veri ihlali sebebi olmadığına ilişkin kurul kararı için bkz. Bkz. Kişisel Verileri Koruma Kurulunun 06/01/2022 tarih ve 2022/6 sayılı Kararı.

ise 95/46 sayılı Direktif m.7/f’de³⁹, kişisel verilerin 95/46 sayılı Direktif m. 1/1 uyarınca ilgili kişinin temel hak ve özgürlüklerinden kaynaklı çıkarlarının baskın olduğu haller hariç olmak üzere, veri sorumlusu veya kişisel verinin açıklandığı üçüncü kişi veya kişilerin meşru menfaatinden kaynaklanan amaçlar için gerekli olması durumunda işlenebileceği şeklinde hükme bağlanmıştır. Bir diğer ifade ile “veri sorumlusu veya kişisel verinin açıklandığı üçüncü kişi veya kişilerin meşru menfaatleri için gerekli olduğu zaman” veri işlemesi hukuka uygun sayılacaktır⁴⁰. KVKK m.5/2-f’de “İlgili kişinin temel hak ve özgürlüklerine zarar vermemek kaydıyla, veri sorumlusunun meşru menfaatleri için veri işlenmesinin zorunlu olması” hali hukuka uygunluk sebebi olarak kabul edilmiştir. 2016/679 sayılı Tüzük m.6/f’de ise kişisel verileri işlenen kişinin çocuk olması hâlinde, çocuğun kişisel verilerinin korunmasına ilişkin menfaatlerinin veya çocuğun temel haklar ve özgürlüklerinin veri sorumlusu veya üçüncü bir kişi tarafından gözetilen meşru menfaatlere karşı ağır basması durumu hariç, veri sorumlusu veya üçüncü bir kişinin meşru menfaatleri doğrultusunda işleme faaliyetinin gerekli olması hâli bir hukuka uygunluk sebebi olarak düzenlenmiştir⁴¹. Önemle altını çizmek

³⁹ KVKKur tarafından, çalışma kapsamında incelenecek olan ve veri işlenmesinin hukuki dayanaklarından birisi olarak kabul edilen meşru menfaat kavramı tanımlanmıştır. Buna göre, “meşru menfaat ilgili kişinin temel hak ve özgürlüklerine zarar vermemek kaydıyla gerçekleştirecek işleme faaliyetinde, veri sorumlusunun elde edeceği faydanın meşru, etkin, belirli ve mevcut bir menfaatine ilişkin olması”dır. Bkz. Kişisel Verileri Koruma Kurumu, “Madde ve Gerekeşi ile Kişisel Verilerin Korunması Kanunu (Bilgi Notu) ve Kişisel Verilerin Korunmasına İlişkin Terimler Sözlüğü”, s. 114. Meşru menfaati düzenleyen 95/46 sayılı Direktif m.7/f’nin üye ülkelerdeki uygulamalarının çok farklı olduğu ve bu durumun uygulamada problemlere yol açtığı gerekçeleriyle veri sorumlusunun meşru menfaati kavramına ilişkin görüş için bkz. Article 29 Working Party Overview of results of public consultation on Opinion on legitimate interests of the data controller (Opinion 06/2014). https://ec.europa.eu/justice/article-29/press-material/public-consultation/notion-legitimateinterests/files/20141126_overview_relating_to_consultation_on_opinion_legitimate_interest_.pdf Erişim Tarihi 29 Ağustos 2023) (Çalışmamızda “06/2014 Nolu Görüş” olarak anılacaktır).

⁴⁰ Bu durumun üye Devletlere, veri işlemeye izin verildiği zaman bunu belirleme konusunda dikkate değer bir esneklik sunduğuna ilişkin bkz. Nurullah Tekin, “Kişisel Verilerin Korunması ile İlgili Türkiye’deki Kanun Tasarısının Avrupa Birliği Veri Koruma Direktifi Işığında Değerlendirilmesi”, *Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi*, 2014, s.234.

⁴¹ 95/46 sayılı Direktif ile 2016/679 sayılı Tüzük arasındaki bir diğer farklılık, 95/46 sayılı Direktif m. 6/1-f’de, üye ülkelerin gerçek kişilerin temel hak ve özgürlüklerini, özellikle de kişisel veri işlemede gizlilik haklarını korumaları gerektiğini düzenleyen m. 1/1’e atıf yapılmaktayken; 2016/679 sayılı Tüzükte ise bu atıf yerine doğrudan “kişisel verilerin korunmasını gerektiren veri sahibinin menfaatleri veya temel hak ve özgürlükleri” ibaresine yer verilmiş olmasıdır. Böylece, 2016/679 sayılı Tüzük ile verisi işlenen kişiyi daha fazla korumak adına maddenin kapsamının daha geniş tutulduğuna ilişkin bkz. Irene Kamara/Paul De Hert, “Understanding the Balancing Act Behind the Legitimate Interest of the Controller

gerekir ki 2016/679 sayılı Tüzük ve 95/46 sayılı Direktif uyarınca hukuka uygunluk sebebi olarak kabul edilecek olan meşru menfaat sahibi çevresi veri sorumlusu ve üçüncü kişiler şeklinde geniş tutulmuştur. KVKK m.5/2-f’de ise sadece veri sorumlusunun meşru menfaatleri için veri işlenmesinin zorunlu olması hali bir hukuka uygunluk sebebi olarak düzenlenmiştir⁴². Bu nedenle Türk hukuku açısından üçüncü kişilerin bu hükmün korumasından yararlanamayacak olması, sicil aleniyetinin üçüncü kişilere yönelik olması nedeniyle yerinde olmamıştır⁴³.

Meşru bir menfaatin varlığı her somut olay bazında dikkatle incelenmelidir⁴⁴. Meşru menfaatin konusu hukuki, ticari veya kişisel nitelikte olabilir⁴⁵. Veri sorumlusunun meşru menfaatine dayanarak ilgilinin rızası

Ground a Pragmatic Approach”, *Brussels Privacy Hub Working Paper*, 4(12), 2018, s. 11. KVKK’da ise 95/46 sayılı Direktif m.7/e ve 2016/679 sayılı Tüzük m.6/e aksine, kamu yararı gereği kişisel verinin işlenebileceğine açıkça yer verilmemiştir. KVKK’da yer verilen veri işleme faaliyetinin kanunlarda açıkça öngörülmesine dair hukuka uygunluk sebebi ise 2016/679 sayılı Tüzük’de bir hukuka uygunluk sebebi olarak düzenlenmemiştir. Bkz. Elif Küzeci, *Kişisel Verilerin Korunması*, On İki Levha Yayıncılık, 2021, s.396.

⁴² Yücedağ, 2017, s. 783. Ayrıca eklemek isteriz ki KVKK m.5/2-f’de “zorunluluk” kavramı kullanılmışken 2016/679 sayılı Tüzük ve 95/46 sayılı Direktif’te “gereklilik” kavramı kullanılmıştır. Bu farklılık hakkında bkz. Mesut Serdar Çekin / Ahmet Esad Berktaş/ Furkan Akıncı, *Veri Hukuku*, On İki Levha Yayıncılık, 2023, s.188-189.

⁴³ KVKK m.28’de Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı haller yer almaktadır. Ancak ticaret sicilinde yer alan kayıtlara KVKK hükümlerinin uygulanmayacağı açıkça düzenlenmediğinden sicilde yer alan kayıtların istisna hükümlerinden faydalanması yerinde olmayacaktır. Tapu sicilindeki kayıtlar açısından aynı yönde bkz. Seçer, s. 348.

⁴⁴ Bkz. 2016/679 sayılı Tüzük, Gerekeç 47, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679> Erişim Tarihi 01 Eylül 2023). Ayrıca bkz. Christos Giakoumopoulos/Giovanni Buttarelli/Michael O’Flaherty, *Handbook on European Data Protection Law, Publications Office of the European Union*, Luxembourg, 2018, s.155. Özellikle sicilde yer alan kişisel veri niteliğini haiz her verinin işlenmesinde meşru menfaat olduğu yönünde bir tespit yapılmaması gerektiği, her somut olay özelinde incelenmesi gerektiğine ilişkin bkz. Alessandro Mantelero, “Right To Be Forgotten And Public Registers. A Request To The European Court Of Justice For A Preliminary Ruling”, *European Data Protection Law Review*, 2016/2, s. 234-235.

⁴⁵ Mesut Serdar Çekin, *Avrupa Birliği Hukukuyla Mukayeseli Olarak 6698 Sayılı Kanun Çerçevesinde Kişisel Verilerin Korunması Hukuku*, On İki Levha Yayıncılık, İstanbul, 2018, s. 72. Bu istisna halinin, AB veri koruma hukukunda üzerinde en fazla durulan hukuka uygunluk nedeni olduğunu söylemek mümkündür. ABAD’ın meşru menfaat temelli hukuka uygunluk sebebine dayanarak kişisel veri işlenmesinin hukuka uygun olduğu yönünde tesis ettiği kararlar bkz. C-468/10 ve C-469/10, 24.11.2011(Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) ve Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD)/Administración del Estado). Kararlar ile ilgili bkz. Avrupa Veri Koruma Hukuku El Kitabı 2018 Baskısı, İstanbul Bilgi Üniversitesi Bilişim ve Teknoloji Hukuku Enstitüsü Tarafından Türkçe’ye çevilmiş hali, 2020, <https://itlaw.bilgi.edu.tr/media/2020/3/30/Bilgi_

olmaksızın veri işlenmesinin hukuka uygun kabul edilebileceği durumları hassasiyetle irdelemek gerekir⁴⁶. Bu nedenle meşru menfaat temelli hukuka uygunluk sebebinin uygulama alanının tespitinde bir denge testi (*balancing test*) yapılması zaruri kabul edilir⁴⁷. Veri sorumlusunun/ilgili üçüncü kişinin meşru menfaati olup olmadığı belirlendikten sonra, kişisel veri işleme faaliyeti ile kişisel verisi işlenecek olan ilgili kişinin hangi temel hak ve özgürlüklerinin ihlal edilme ihtimali olduğu incelenmelidir. Veri işleme faaliyeti için değerlendirilecek meşru menfaat mutlaka ciddi, önemli ve hali

Avrupa Veri Koruma Mevzuatı El Kitabı 2018_TR_v01_16022019.pdf> Erişim Tarihi 1 Eylül 2023, s.113-115. 95/46 sayılı Direktifte meşru menfaat kavramı tanımlanmasa da 30 numaralı gerekçede şirketler ve diğer organların meşru olağan iş faaliyetleri kapsamında kişisel verilerin işlenebileceğine değinilmiştir. Bkz. <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A31995L0046>> Erişim Tarihi 17 Eylül 2023.

⁴⁶ Süleyman Yılmaz/ Gökçe Filiz Çavuşoğlu, *Kişisel Verileri Koruma Hukuku*, Yetkin Yayınları, Ankara, 2020, s.92; Küzeci, s.401. Nitekim KVKK m.5/2-f hükmünün iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmuştur. Ancak anılan hükmün Anayasa'ya aykırı olmadığı gerekçesiyle madde iptal edilmemiştir. Gerekçeli karar için bkz. AYM E. 2016/125, K. 2017/143, T. 28.09.2017, RG. 23.01.2018/30310. <<https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2018/01/20180123-15.pdf>> Erişim Tarihi 16 Ocak 2023.

⁴⁷ Yücedağ, 2017, s.783; Şehriban İpek Aşıkoğlu, “Kişisel Verilerin İşlenmesinde Hukuka Uygunluk Sebepleri”, *Türk Hukukunun Avrupa Birliği Hukukuna Uyumu Özel Hukuk - Acquis Communautaire'in Alınması - Açıklamalar, Değerlendirmeler, Öneriler*, Arslan Kaya, Baki İlkey Engin, Ali Paslı, Şehriban İpek Aşıkoğlu, Elif Oğuz (Ed.), İstanbul Üniversitesi Yayınevi, 2020, s.1067. ABAD, içtihatlarında “denge testi”ni detaylıca incelemiştir. ABAD’a göre, meşru menfaat temelli hukuka uygunluk sebebine dayanarak kişisel veri işlenmesinin gerçekleştirilebilmesi için şu üç şartın kümülatif olarak sağlanması zorunludur: (i) Kişisel verinin açıklanacağı üçüncü kişinin meşru bir menfaati bulunması, (ii) bu meşru menfaate ulaşmak için ilgili kişisel verinin işlenmesi zorunlu olması ve (iii) veri sahibinin temel hak ve özgürlüklerinin veri sorumlusunun veya üçüncü kişilerin meşru menfaatlerinden önemli olmamasıdır. Bkz. ABAD, C-13/16, 04.05.2017 (Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes <Kārtības policijas pārvalde v. Rīgas pašvaldības SIA ‘Rīgas satiksme’) para.28. <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=B0383E26AD9B9C0BBFFAA55A8BF258BA?text=&docid=190322&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=61002>> Erişim Tarihi 10 Eylül 2023. İlgili kararın değerlendirmesi ve eleştirisi için bkz. Diana Dimitrova, “Rīgas satiksme: The Scope and Limits of Data Protection”, *European Data Protection Law Review*, 3(3), 2017, s. 418-422. Denge testinin nasıl uygulanması gerektiğine ilişkin ayrıntılı bir inceleme için bkz. Information Commissioner’s Office (ICO) (2018), Lawful basis for processing Legitimate interests, <<https://ico.org.uk/media/for-organisations/uk-gdpr-guidance-and-resources/lawful-basis/legitimate-interests-1-0.pdf>> Erişim Tarihi 10 Eylül 2023. Veri işleme faaliyeti şirketler topluluğu bünyesinde gerçekleşiyorsa, veri paylaşımı açısından meşru bir menfaatin söz konusu olabileceğine ilişkin bkz 2016/679 sayılı Tüzük, Dibaçe 48. <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679>> Erişim Tarihi 15 Ocak 2024. İşçinin kişisel verisinin işlenmesinde dayanılabilecek bir hukuka uygunluk sebebi olarak meşru menfaat durumunun nasıl değerlendirilmesi gerektiğine ilişkin bkz. Yasin Üstün/ Ayşe Nida Günel, “İş İlişkilerinde Kişisel Verilerin İşlenmesinde Hukuka Uygunluk Sebebi Olarak Meşru Menfaat”, *Kişisel Verileri Koruma Dergisi*, 4(2), 2022, ss.1-18.

hazırda mevcut olmalıdır. Veri sorumlusunun veya üçüncü kişinin menfaatinin meşru sayılması için, hukuka uygun olması, yeterli derecede açık şekilde ortaya konması, gerçek ve güncel olması gerekir⁴⁸. Bir diğer ifade ile ilgili kişinin baskın bir menfaati olması⁴⁹, veri sorumlusunun veya üçüncü kişinin kişisel verileri işlemekteki menfaatinin işlemeyi hukuka uygun kılmamasını engeller⁵⁰. Meşru menfaat temelli hukuka uygunluk sebebine dayanabilmek için veri sorumlusunun, veri işlemeye ilişkin genel yükümlülüklerine özellikle, verinin amaçla orantılı ve ölçülü işlenmesi yükümlülüğüne uygun davranması gerekir⁵¹.

Ayrıca belirtmek gerekir ki; meşru menfaat temelli hukuka uygunluk sebebi, diğer hukuka uygunluk sebepleri somut durumda bulunmadığında başvurulacak son çare olarak düşünülmemelidir⁵².

Manni davasında Hukuk Sözcüsü, ticaret siciline yer alan verilerin işlenmesinde üçüncü kişilerin korunmaya değer meşru menfaatleri bulunduğuna dair değerlendirmede bulunmuştur⁵³. Zira sicil kayıtları üçüncü kişiler açısından şirketler ile ilgili merkezi bilgi sağlama işlevine sahiptir. Ayrıca sermaye şirketlerinde üçüncü kişilerin sadece şirket malvarlığına başvurabilmeleri nedeni ile üçüncü kişilerin şirketin temel belgelerine ve organlarına ilişkin temel bilgilere erişim sağlanmasının gerekliliği de Manni davasında vurgulanmıştır⁵⁴. Kararda şirketin faaliyetlerine son verdikten ve sicilden terkin edildikten sonra dahi özellikle organ üyelerine veya tasfiye memurlarına karşı açılacak davalar açısından verilere erişimin gerekli olabileceğine de değinilmiştir⁵⁵.

B. İkelere Uyum Kapsamında İnceleme

⁴⁸ Denge testinin aşamalarına ilişkin bkz. Çekin/Berktaş/Akıncı, s.189-192.

⁴⁹ Baskın menfaat kavramı, ilgili kişinin temel hak ve özgürlüklerinin daha ağır basması şeklinde yorumlanmalıdır. Bkz. Çekin/Berktaş/Akıncı, s. 189-191.

⁵⁰ Develioğlu, s. 66.

⁵¹ “06/2014 Nolu Görüş”, s. 41.

⁵² Faruk Bilir, “6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’na İlişkin Değerlendirme ve İnternet Çağında Kişisel Verilerin Korunması”, *Anayasa Yargısı*, 37(2), 2020, s. 328; Kişisel Verileri Koruma Kurumu, Kişisel Verileri İşleme Şartları, <<https://www.kvkk.gov.tr/Icerik/4190/Kisisel-Verilerin-Islenme-Sartlari>> Erişim Tarihi 1 Eylül 2023, s.12-16. Benzer şekilde bkz. “06/2014 Nolu Görüş” s. 25.

⁵³ Bkz. Manni davası, para, 42.

⁵⁴ Bkz. Manni davası, para. 49.

⁵⁵ Bkz. Manni davası, para.52.

Kişisel verilerin hukuka uygun olarak işlenmesi için kişisel verilerin işlenmesinde esas alınması gereken ilkelere de uyulması gereklidir⁵⁶. Türk hukukunda kişisel verilerin korunmasına ilişkin ilkeler KVKK'nın 4. maddesinde,

(i) hukuka ve dürüstlük kurallarına uygun olma,

(ii) doğru ve gerektiğinde güncel olma,

(iii) belirli, açık ve meşru amaçlar için işlenme,

(iv) işlendikleri amaçla bağlantılı, sınırlı ve ölçülü olma ve

(v) ilgili mevzuatta öngörülen⁵⁷ veya işlendikleri amaç için gerekli olan süre kadar muhafaza edilme, olarak beş bent hâlinde sayılmıştır. KVKK'da, 2016/679 sayılı Tüzük'te olduğu gibi bu ilkelere uyulmaması hâlinde veri sorumlusunun mesuliyetinin doğacağına dair açık bir hüküm bulunmasa da bu ilkelere uymaksızın yapılan işleme KVKK m.4/f.2 uyarınca kanuna aykırı olacaktır. Bu nedenle de KVKK m.11/ğ'ye dayanarak ilgili kişinin zararını veri sorumlusundan talep etmesi mümkündür⁵⁸.

ABAD kararında, özellikle sınırlı süre saklama ilkesine uyum açısından somut uyumsuzluğu incelemiştir. Kişisel verilerin korunmasının zaman yönünü ifade eden bu ilke, verilerin varsa ilgili mevzuatta öngörülen veya işlendikleri amaç için gerekli olan süre (*retention time*) kadar muhafaza edilmesini ifade eder. Bu ilke gereğince, belirlenen amaca ulaşılmasından sonra kişisel verilerin muhafaza edilmemesi gerekir⁵⁹. Veri sorumlusu, ilgili mevzuatta öngörülen veya işlendikleri amaç için gerekli olan süre geçtikten sonra verileri silmeli, yok etmeli ya da anonim hâle getirmelidir.

⁵⁶ Çekin, s.54.

⁵⁷ Örneğin, TTK m. 82'de tacirler tarafından saklanması gereken belgelerin mufaza süreleri yer alır. Bunun dışında 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu m.86 gereği, işveren tarafından özlük dosyalarının on yıl saklanması gerekir. İlgili mevzuatta verilerin saklanmasına ilişkin bir süre öngörülmemişse, her somut olay özelinde bir değerlendirme yapılması gereklidir. Ayrıca bkz. Veri Sorumluları Sicili Hakkında Yönetmelik, m. 9/1-f, 9/4. Burada bu sürelerin nasıl belirleneceğine ilişkin birtakım kıstaslar öngörülmüştür. Serdar Çelikel, *Kişisel Verilerin Korunması Hukuku Kapsamında Veri Sorumlusu ve Veri Sorumlusunun Yükümlülükleri*, Seçkin Yayıncılık, 2022, s.99-100.

⁵⁸ Furkan Güven Taştan, *Türk Sözleşme Hukukunda Kişisel Verilerin Korunması*, On İki Levha Yayıncılık, 2017, s. 48.

⁵⁹ Nilgün Başalp, *Kişisel Verilerin Korunması ve Saklanması*, Yetkin Hukuk Yayınları, 2004, s. 139; Aydın Akgül, *Danıştay ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararları Işığında Kişisel Verilerin Korunması*, Beta Yayınevi, 2014, s. 132.

95/46 sayılı Direktif m.6/1-e gereğince, kişisel verilerin toplandığı esnada veya sonrasında işlenme amacını sağlaması için makul süre boyunca, veri öznelere tespitine izin veren biçimde tutulması gerekir. Üye Devletler, tarihsel, istatistiksel veya bilimsel kullanım amacıyla daha uzun süreli depolanan kişisel veriler için uygun koruma önlemleri alacaktır.

Sınırlı süre saklama ilkesi 2016/679 sayılı Tüzük m.5/1-e’de şu şekilde düzenlenmiştir:

“Kişisel veriler, işlendikleri amacın gerektirdiği süreyi aşmayacak şekilde ilgili kişinin belirlenmesine izin veren bir halde tutulacaktır; kişisel veriler, ancak, 89(1). madde kapsamında kamu yararı için arşivleme amacıyla, bilimsel veya tarihi araştırma amacıyla veya istatistiksel amaçlarıyla işlenecekleri zaman, ilgili kişilerin hak ve özgürlüklerini korumak üzere bu Tüzük tarafından aranan uygun teknik ve organizasyonel tedbirlerin alınmasına bağlı olarak daha uzun süre depolanabilir”⁶⁰.

2016/679 sayılı Tüzük giriş bölümünde kişisel verilerin gerekli olandan fazla saklanmaması için veri sorumlusu tarafından silme süreleri ya da düzenli gözden geçirme sürelerinin belirlenmesi gerektiğine değinilmiştir⁶¹.

KVKK m.4/1-e uyarınca da kişisel veriler ilgili mevzuatta öngörülen veya işlendikleri amaç için gerekli olan süre kadar muhafaza edilebilirler. Gerekli olan bu süreyi belirleyebilmeleri için veri sorumlularının, somut işlem hangi konuya ilişkinse o konunun ayrıntılarına ve düzenlendiği mevzuata bakmaları gerektiği doktrinde ifade edilmektedir⁶². Ancak AB hukukunda olduğu gibi Türk hukukunda da faaliyeti sona eren bir şirkete ilişkin kayıtların ne kadar süre sicilde kalacağına ilişkin bir kural bulunmamaktadır. TTK m.31/2 (ve TSY m.29/3) gereği tescilin dayandığı olgu veya işlemler tamamen veya kısmen sona erer ya da ortadan kalkarsa sicildeki kayıt da kısmen yahut tamamen silinmelidir (Ayrıca bkz. TTK m.31/2)⁶³. Ancak ilgili hükümden somut uyuşmazlığa benzer bir durum yaşandığında faydalanmak mümkün

⁶⁰ Çeviri için bkz. Develioğlu, s. 181.

⁶¹ Bkz. Giriş No. 39 <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016R0679>> Erişim Tarihi 15 Eylül 2023; benzer şekilde “Kişisel Verilerin Silinmesi, Yok Edilmesi veya Anonim Hale Getirilmesi Hakkında Yönetmelik” m. 11.

⁶² Murat Volkan Dülger, *Kişisel Verilerin Korunması Hukuku*, Hukuk Akademisi, 2019, s. 134.

⁶³ Ancak TSY m.19/1’de tescil işleminin dayanakları olan dilekçe, beyanname, senetler, belgeler ve ilanları içeren gazetelerin oluşturulan sicil dosyası içinde süresiz olarak saklanacağı hüküm altına alınmıştır.

değildir. Zira ilgili hükümde tescilin dayanağı olgunun ortadan kalkmasından bahsedilmektedir. Bu durumda tacirin iflas ettiğine ilişkin kaydın sicilden kaldırılması ancak İcra İflas Kanunu m.182 gereği iflasın kaldırılması durumu gerçekleşmiş ise mümkün olur. Bir diğer ifade ile TTK m.31/2, faaliyeti sona eren bir şirkete ilişkin bilgilerin ticaret sicilinden silinmesini sağlamaya yönelik bir hüküm değildir.

TTK m.64 hükmünde ise tacirin defter tutma yükümlülüğü düzenlenmiştir. Aynı hüküm ile tacire işletmesiyle ilgili olarak gönderilmiş bulunan her türlü belgeyi de saklama yükümlülüğü getirilmiştir⁶⁴. TTK m.82’de bazı belgelerin saklanma süreleri belirlenmiştir. İlgili hükme göre her tacir; ticari defterlerini, envanterleri, açılış bilançolarını, ara bilançolarını, finansal tablolarını, yıllık faaliyet raporlarını, topluluk finansal tablolarını ve yıllık faaliyet raporlarını ve bu belgelerin anlaşılabilirliğini kolaylaştıracak çalışma talimatları ile diğer organizasyon belgelerini, alınan ticari mektupları, gönderilen ticari mektupların suretlerini ve TTK m.64/1’e göre yapılan kayıtların dayandığı belgeleri on yıl boyunca saklamakla yükümlüdür. İlgili belgelerde bazı kişisel verilerin yer alması da mümkündür. TTK’da sayılan ticari defter ve diğer belgeler için belirlenen on yıllık sürenin kanaatimizce ticaret sicil kayıtları için de uygulanması mümkün değildir. Zira ticari defterlerin saklanması ile korunan hukuki menfaatin gerekçesi ile ticaret sicil kayıtlarının aleni olmasının gerekçesi birbirinden farklıdır⁶⁵.

Mevzuatta öngörülen özel bir muhafaza süresi yok ise kişisel verilerin işlenme amaçlarının yerine getirilmesi için gereken makul süre kadar saklanabileceği her üç düzenlemede (KVKK, 2016/679 sayılı Tüzük ve 95/46 sayılı Direktif) de aynı şekilde ifade edilmiştir⁶⁶. Kişisel verilerin işlendikleri

⁶⁴ Ancak TTK’da sadece TTK m.82 hükmünde sayılan ticari defter ve diğer sayılan belgelere ilişkin saklama süresi öngörülmüştür.

⁶⁵ Nitekim Vergi Usul Kanunu m.253 hükmünde de TTK’da ifade edilen ticari defterlere ilişkin on yıllık saklama süresi, beş yıl olarak belirlenmiştir. VUK m.253 hükmünde ticari defterler için beş yıllık saklama süresinin öngörüme sebebi vergi alacaklarının beş yılda zamanaşımına uğramasıdır. Oysa genel zamanaşımı süresi Türk Borçlar Kanunu m.146 gereği on yıl olduğu için, TTK’da ticari defter ve belgeleri saklama süresi on yıl olarak belirlenmiştir. Bkz. Oruç Hami Şener, “Ticari Defterlerin ve Belgelerin Saklanması, Ziyai, Zayi Belgesi, Böyle Bir Belgenin Alınması ve Alınmamasının Hüküm ve Sonuçları”, *Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 6(1), 2004, s.241, 244.

⁶⁶ Nafiye Yücedağ, “Kişisel Verilerin İşlenmesinde Genel İlkeler”, *Türk Hukukunun Avrupa Birliği Hukukuna Uyumu Özel Hukuk - Acquis Communautaire’in Alınması - Açıklamalar, Değerlendirmeler, Öneriler*, Arslan Kaya, Baki İlkay Engin, Ali Paslı, Şehriban İpek Aşikoğlu, Elif Oğuz (Ed.), İstanbul Üniversitesi Yayınevi, 2020, s. 1050.

amaç için gerekli olan süre kadar muhafaza edilmesi konusu ise her somut olay özelinde yapılacak bir inceleme ile belirlenebilir. Bu kapsamda işleme amacının gerçekleşmiş olması ya da verinin işleme amacı ile ilgisini kaybetmesi ya da amacın ortadan kalkması verinin silinmesini gerektirecektir⁶⁷. Zira kişisel verilerin saklanması sadece erişilmek istenen amacın gerçekleşmesine kadar hukuka uygun olacaktır⁶⁸. Ticaret sicilinde üçüncü kişilere bilgi vermek amacıyla saklanan verilerin bu amaç ortadan kalktığı takdirde silinmesi kabul edilse de ticaret sicilindeki bilgilerin kamu ile paylaşılmasındaki amacın ne zaman sona ereceğini tespit etmek oldukça zordur⁶⁹.

Kanaatimizce sicilde yer alan verilere erişim süresi konusunda bir üst sınır belirlemenin zorluğu karşısında, menfaatini ispat eden kişiler açısından belirli bir süre ile sınırlandırılmaksızın verilere erişim imkânı sağlanmasının yerinde olacağı kanaatindeyiz. Nitekim ABAD da Manni davasında bu yönde bir değerlendirmede bulunmuştur⁷⁰. Bu noktada da yine menfaat dengesi testinden yararlanılarak, veri sahibinin verilere erişimin kısıtlanmasını haklı kılabilecek bir meşru menfaatinin bulunup bulunmadığı öncelikle tespit edilmelidir. Manni davasında ABAD'ın, somut uyuşmazlıkta başvurusunun sicildeki bilgilerinin ticari itibarını olumsuz yönde etkilendiği ve yeni işinin bu verilerden olumsuz etkilendiği yönündeki iddialarına itibar etmediğini söylemek mümkündür. Kanaatimizce de başvurusunun somut uyuşmazlıkta korunmaya değer bir hukuki menfaati bulunmamaktadır.

SONUÇ

Ticaret sicilinde yer alan gerçek kişilere ilişkin kayıtların kişisel veri niteliğini haiz olduğu ve KVKK gereğince korunması gerektiği kuşkusuzdur. Ancak hukukta belirlilik ihtiyacını karşılamak ve özellikle ticaret hayatında güven ve şeffaflığı sağlamak adına çeşitli bilgi ve işlemlerin belli bir

⁶⁷ Küzeci, s. 215; Nafiye Yücedağ, “Kişisel Verilerin Korunması Kanunu Kapsamında Genel İlkeler”, *Kişisel Verileri Koruma Dergisi*, 1(1), 2019, s.60.

⁶⁸ Başalp, s. 39.

⁶⁹ Bu noktada çalışma konumuzla doğrudan bir bağlantısı olmasa da yorum faaliyetinde bulunabilmek adına faydalı olacağını düşündüğümüz Anayasa Mahkemesinin ihya davası açmada beş yıllık zamanaşımı süresinin kaldırılmasına ilişkin kararına atıf yapmak isteriz. Anayasa Mahkemesi'nin E. 2023/33, K. 2023/117 sayılı ve 22.06.2023 tarihli kararı uyarınca, ticaret sicilinden kaydı silinen şirket veya kooperatifin alacaklılarının ve hukuki menfaatleri bulunanların, haklı sebeplere dayanarak şirket veya kooperatifin ihyasını isteyebilmesine ilişkin dava açabilmesi için öngörülen beş yıllık süre sınırı iptal edildi.

⁷⁰ Bkz. Manni davası, para.62.

sistematik ve düzen içerisinde sicil kaydına geçirilmesi de özellikle üçüncü kişiler açısından oldukça önemlidir. Bu noktada da ticaret siciline hakim olan ilkelere aleniyet ilkesi ile kişisel veri korumasına ilişkin düzenlemelerin çatışması söz konusu olmaktadır. AB düzenlemelerinde ve Türk hukukunda bu iki menfaat grubunun çıkarlarının çatışması durumunda hangi menfaat grubuna korumada üstünlük tanınması gerektiğine ilişkin açık bir düzenleme mevcut değildir.

Faal bir şirketin yetkilisi ya da pay sahibi olarak gözüken bir kişinin, bu bilgiyi sicilde paylaşarak anonim hale getirdiği kabul edilirken⁷¹; şirket ile ilişkisi kesilen ya da sona eren bir şirkete ilişkin kayıtlarda halen daha bu kişilerin kişisel veri niteliğini haiz bilgilerinin paylaşılmasında korunması gereken menfaat grubunun üçüncü kişiler mi yoksa kişisel veri sahibi mi olduğu konusu ABAD'ın çalışmamızda değindiğimiz Manni davasında incelenmiştir. ABAD, özetle, söz konusu uyuşmazlıkta başvurusunun eski şirketinin iflasıyla ilgili bilgilerin kaldırılmasındaki ticari menfaati ile kamuoyunun bu bilgiye erişmedeki menfaatini karşılaştırmıştır. ABAD, bunu yaparken, şirketlerin ticaret sicilindeki kayıtlarının kanunen ve özellikle de şirket bilgilerine üçüncü şahıslar tarafından daha kolay erişilmesini amaçlayan bir AB Direktifi ile öngörüldüğünü öncelikle tespit ettikten sonra, söz konusu direktifte yer alan bilgilerin üçüncü kişilerle paylaşılmasında üçüncü kişilerin üstün tutulması gereken bir meşru bir menfaati olduğunu; zira sermaye şirketleri açısından malvarlığı ile sınırlı sorumluluk ilkesinin geçerli olduğunu vurgulamıştır. Ayrıca sicilden silinen bir şirkete ilişkin kayıtların en fazla ne kadar süre sicilde paylaşılmasına izin verileceğine ilişkin açık bir düzenleme bulunmadığına da değinmiştir. Sonuç olarak, ticaret sicilinde ilgili şirkete ve dolaylı olarak da başvurucuya ilişkin kişisel verilerin paylaşılmasına yönelik amacın devam ettiğine, bu durumun kişisel veri ihlali sayılmayacağına karar vermiştir.

Türk hukukunda ticaret sicili alenidir. Ticari hayatta güvenin sağlanması ve üçüncü kişileri korumak adına gerek kanunda gerek ikincil düzenlemelerde hangi hususların tescil ve ilan edileceği ayrıntıları ile düzenlenmiştir. Ticaret siciline işlenen bir kişisel verinin hukuka uygunluk gerekçesi ile kişisel veri korumasından faydalanamaması için KVKK m. 5 hükmünde sayılan koşullardan en az birinin somut olayda gerçekleşmesi aranır. ABAD'ın kararını tesis ederken temel aldığı düzenleme, KVKK'nın da esas aldığı 95/46

⁷¹ Ozan Can/İlgün Mağden Çamlı, "Türk Hukukuna Göre Anonim Şirketlerde Pay Sahiplerinin Kişisel Verilerinin İşlenmesi ve Korunması", *Batider*, 36(3), 2020, s.143.

sayılı Direktif'dir. Her ne kadar KVKK, 95/46 sayılı Direktif esas alınarak hazırlansa da KVKK ile 95/46 sayılı Direktif (ve 2016/679 sayılı Tüzük) arasında hukuka uygunluk sebepleri konusunda farklılık bulunmaktadır. Bu kapsamda örneğin meşru menfaat temelli hukuka uygunluk değerlendirmesi yaparken, 2016/679 sayılı Tüzük m. 6/f ve 95/46 sayılı Direktif m. 7/f uyarınca hukuka uygunluk sebebi olarak kabul edilecek olan meşru menfaat sahibi çevresi veri sorumlusu ve üçüncü kişiler olarak geniş tutulmuşken; KVKK m.5/2-f'de sadece veri sorumlusunun meşru menfaatleri için veri işlenmesinin zorunlu olması hali bir hukuka uygunluk sebebi olarak düzenlenmiştir. Bu nedenle, Türk hukukunda üçüncü kişilerin meşru menfaatini korumak adına kişisel veri işlenmesi bir hukuka uygunluk sebebi olarak kabul edilemez.

Benzer bir hukuki uyumsuzluk durumunda incelenmesi gereken hukuka uygunluk sebebinin KVKK m.5/2-a'da yer alan "*Kanunlarda açıkça öngörülme*" olarak ifade edilen hukuka uygunluk sebebi olabileceği kanaatindeyiz⁷². Zira Türk hukukunda ticaret sicil müdürlüklerinin KVKK m.3 kapsamında gerçekleştirdikleri veri işleme faaliyeti, dayanağını TTK ve ikincil düzenlemelerden alan bir kişisel veri işleme faaliyetidir. Nitekim daha önce ifade ettiğimiz üzere ikincil mevzuat ile getirilen hukuki yükümlülüklerin ifası için de veri sorumlusunun kişisel veri işleme, hukuka uygunluk korumasından faydalanacaktır. Bu kapsamda, Ticaret Sicil Müdürlüklerinin kanun (ve ikincil mevzuat) gereği veri işleme faaliyetini gerçekleştirdikleri göz önüne alınmalıdır. Ayrıca mevzuatımızda şirket ile ilişkisi kesilen ya da sona eren bir şirkete ilişkin kayıtlarda yer alan gerçek kişilere ilişkin kişisel veri niteliğini haiz bilgilerin ne kadar süre muhafaza edilmesi gerektiğine ilişkin de açık bir düzenleme bulunmamaktadır. Mevzuatta öngörülen özel bir muhafaza süresi yok ise, KVKK m.4/1-e uyarınca kişisel verilerin işleme amaçlarının yerine getirilmesi için gereken makul süre kadar saklanabileceği ilkesine riayet edilmesi gereklidir. Nitekim TTK m.24/5 hükmünde ticaret sicili kayıt işlemlerinin elektronik ortamda yapılması için toplanması ve işlenmesi gerekli olan kişisel verilerin, kişisel verilerin korunması ve bilgi güvenliğinin sağlanmasına ilişkin mevzuata uygun bir şekilde korunacağı açıkça düzenlenmiştir (Aynı yönde bkz. TSY m.15/2-3). Bu gerekçelerle kanaatimizce, şirket ile ilişkisi uzun süre önce kesilen gerçek kişiye ilişkin bir verinin veya şirketin sona ermesinin üzerinden uzun süre geçmişse, gerçek kişilere ilişkin verilerin, ancak meşru menfaatini belgeleyen kişilerin erişimine sunulması yönünde açık bir düzenleme yapılması yaşanabilecek

⁷² Bkz. Kişisel Verileri Koruma Kurulunun 06/01/2022 tarih ve 2022/6 sayılı Kararı.

hukuki ihtilafları bertaraf etmek adına yerinde olacaktır.

KAYNAKÇA

- Akdağ Güney N, *Yeni Türk Ticaret Kanunu ve Avrupa Birliği Mevzuatı Çerçevesinde Ticaret Sicili*, İstanbul Ticaret Odası, 2014.
- Akgül A, *Danıştay ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararları Işığında Kişisel Verilerin Korunması*, Beta Yayınevi, 2014.
- Akkurt S S, “Kişisel Veri Kavramının Hukuki Niteliğine İlişkin Yaklaşımlara Mukayeseli Bir Bakış”, *Kişisel Verileri Koruma Dergisi*, 2(1), 2020, s. 20-32.
- Article 29 Working Party Overview of results of public consultation on Opinion on legitimate interests of the data controller Opinion 06/2014 (06/2014 Nolu Görüş)
- Aşıkoğlu Ş İ, “Kişisel Verilerin İşlenmesinde Hukuka Uygunluk Sebepleri”, *Türk Hukukunun Avrupa Birliği Hukukuna Uyumu Özel Hukuk - Acquis Communautaire'in Alınması - Açıklamalar, Değerlendirmeler, Öneriler*; Arslan Kaya, Baki İlkey Engin, Ali Paslı, Şehriban İpek Aşıkoğlu, Elif Oğuz (Ed.), 2020, s.1057-1079.
- Atak S, “Avrupa Konseyi'nin Kişisel Veriler Açısından Sağladığı Temel Güvenceler”, *TBB Dergisi*, 87, 2010, s.90-120.
- Avrupa Veri Koruma Hukuku El Kitabı 2018 Baskı, İstanbul Bilgi Üniversitesi Bilişim ve Teknoloji Hukuku Enstitüsü Tarafından Türkçe'ye çevrilmiş, 2020, <https://itlaw.bilgi.edu.tr/media/2020/3/30/Bilgi_Avrupa_Veri_Koruma_Mevzuatı_El_Kitabı_2018_TR_v01_16022019.pdf> Erişim Tarihi 1 Eylül 2023.
- Bahtiyar M, “6102 Sayılı TTK'da Ticaret Siciline Tescil Yanında İlanı da Gereken Hususlar Sorunu (m. 35/3)”, *REGESTA*, (2), 2013, s. 3-14.
- Bakırel N B, *Veri Sorumlusu ve Veri İşleyen Arasındaki Sorumluluk Paylaşımı Avrupa Birliği Genel Veri Koruma Tüzüğü ve Kişisel Verilerin Korunması Kanunu Çerçevesinde Değerlendirilmesi*, Seçkin Yayıncılık, 2021.
- Başalp N, *Kişisel Verilerin Korunması ve Saklanması*, Yetkin Hukuk Yayınları, 2004.
- Başpınar V, “Elektronik Tapu Sicili Düzenlenirken, Tapu Sicilinin Aleniyeti ve Diğer Alanlarla İlgili Alınması Gereken Tedbirler”, *AÜHFD*, 57(3),

2008, s.97-131.

Berlee A, *Access To Personal Data in Public Land Registers: Balancing Publicity Of Property Rights With The Rights To Privacy And Data Protection*, (Doctoral Thesis, Maastricht University), Eleven International Publishing, 2018.

Bilge M E, *Ticaret Sicili*, Beta Yayınevi, 1999.

Bilir F “6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’na İlişkin Değerlendirme ve İnternet Çağında Kişisel Verilerin Korunması”, *Anayasa Yargısı*, 37(2), 2020, s.305-342.

Can O/ Mağden Çamlı İ “Türk Hukukuna Göre Anonim Şirketlerde Pay Sahiplerinin Kişisel Verilerinin İşlenmesi Ve Korunması”, *Batider*, 36(3), 2020, s.129-161.

Carava E, “Personal Data Kept in Companies Registers: The Denial of the Right to Be Forgotten”, *European Data Protection Law Review*, 3(2), 2017, s.287-292.

Çekin M S, *Avrupa Birliği Hukukuyla Mukayeseli Olarak 6698 Sayılı Kanun Çerçevesinde Kişisel Verilerin Korunması Hukuku*, On İki Levha Yayıncılık, 2018.

Çekin M S/Berktaş A E/Akıncı F, *Veri Hukuku*, On İki Levha Yayıncılık, 2023.

Çelikel S, *Kişisel Verilerin Korunması Hukuku Kapsamında Veri Sorumlusu ve Veri Sorumlusunun Yükümlülükleri*, Seçkin Yayıncılık, 2022.

Demirel D, *Ticaret Sicili*, Seçkin Yayıncılık, 2016.

Develioğlu H M, *6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu ile Karşılaştırmalı Olarak Avrupa Birliği Genel Veri Koruma Tüzüğü Uyarınca Kişisel Verilerin Korunması Hukuku*, On İki Levha Yayıncılık, 2017.

Dimitrova D, “Rigas satiksme: The Scope and Limits of Data Protection”, *European Data Protection Law Review*, 3(3), 2017, s. 418-422.

Dülger M V, *Kişisel Verilerin Korunması Hukuku*, Hukuk Akademisi, 2019.

Frenzel E M, “Facilitating the Flow of Public Information: The CJEU in Favour of Distinctive Rule/Exception Regulations in Member States,”

European Data Protection Law Review, 3(2), 2017, s.283-286.

Giakoumopoulos C/Buttarelli G/O'flaherty M, *Handbook on European Data Protection Law*, 2018.

Goens D, "The Exploitation Of Business Register Data From A Public Sector Information And Data Protection Perspective: A Case Study", *Computer Law & Security Review*, 26(4), 2010, s. 398-405.

Hizarci E, *6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununun AB Veri Koruma Hukuku Işığında Değerlendirilmesi*, Yetkin Hukuk Yayınları, 2020.

Hornuf L/ Mangold S/Yang Y, *Data Privacy and Crowdsourcing A Comparison of Selected Problems in China, Germany and the United States*, Springer, 2023.

Kamara I/ Hert, P, "Understanding the Balancing Act Behind the Legitimate Interest of the Controller Ground a Pragmatic Approach", 4(12), *Brussels Privacy Hub Working Paper*, 2018.

Kaya A, "Ticaret Sicili ve Sermaye Şirketlerinde Kamuyu Aydınlatma", *Türk Hukukunun Avrupa Birliği Hukukuna Uyumlu Özel Hukuk- Acquis Communautaire'in Alınması - Açıklamalar, Değerlendirmeler, Öneriler*; Arslan Kaya, Baki İlkay Engin, Ali Paslı, Şehriban İpek Aşıkoğlu, Elif Oğuz(Ed.), İstanbul Üniversitesi Yayınları, 2021, s. 24-52. (2021)

Kaya C, "Avrupa Birliği Veri Koruma Direktifi Ekseninde Hassas (Kişisel) Veriler ve İşlenmesi", *İÜHF*, 69(1-2), 2011, s.317-334. (2011)

Kaya M B, "Kişisel Verilerin İşlenmesi ve Korunması Arasında Denge", *Güncel Gelişmeler Işığında Kişisel Verilerin Korunması Hukuku Marmara Hukuk Bilimsel Toplantılar Serisi*, Ali Cem Bilgili, Leyla Keser Berber (Ed.), On İki Levha Yayıncılık, İstanbul, 2020, s.36-42. (2020)

Kişisel Verileri Koruma Kurumu, "Madde ve Gereği ile Kişisel Verilerin Korunması Kanunu (Bilgi Notu) ve Kişisel Verilerin Korunmasına İlişkin Terimler Sözlüğü".

Küzeci E, *Kişisel Verilerin Korunması*, On İki Levha Yayıncılık, 2021.

Mantelero A, "Right to be forgotten and public registers. A request to the

European Court of Justice for a preliminary ruling”, 2016/2, *European Data Protection Law Review*, s. 231-235.

Oktay Özdemir S, “Kişilik Hakları ve Bilgi Alma Hakkı Çerçevesinde Tapu Sicilinin Aleniliği (Kamuya Açıklığı) İlkesi”, *Prof. Dr. Özer Seliçi’ye Armağan*, Seçkin Yayıncılık, 2006, s. 503-528.

Özdin F, “2019/1151 sayılı AB Dijitalleşme Yönergesi ve Alman Hukuku (DİRUG) Uyarınca Bir İnceleme”, *İstanbul Hukuk Mecmuası*, 3(80), 2022, s.721-752.

Özşungur F, “Ticaret Siciline Tescil ve İlanının Etkileri Sorunu”, *Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 22(2), 2014, s. 131- 155.

Poroy R/ Yasaman H, *Ticari İşletme Hukuku*, Seçkin Yayıncılık, 2022.

Seçer T, “Tapu Sicilindeki Gerçek Kişilere Ait Kayıtların Paylaşılmasının Aleniyet İlkesi, Özel Hayatın Gizliliği Hakkı, Bilgi Edinme Hakkı ve Kişisel Veri Kavramı Çerçevesinde Değerlendirilmesi”, *Sakarya Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 11(1), s. 341-355.

Sepici Güleşgen Ş, “Kişisel Verilerin Korunması Hukuku Açısından Meşru Menfaat Kavramının Değerlendirilmesi”, İstanbul Bilgi Üniversitesi Lisansüstü Programlar Enstitüsü Bilişim Ve Teknoloji Hukuku Yüksek Lisans Programı, 2021.

Soysal T, “Unutulma Hakkının Avrupa Birliği’nin Genel Veri Koruma Tüzüğü Çerçevesinde İncelenmesi”, *Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi*, 0(13), 2019, s. 339-422.

Şener O H, “Ticari Defterlerin ve Belgelerin Saklanması, Ziyat, Zayi Belgesi, Böyle Bir Belgenin Alınması ve Alınmamasının Hüküm ve Sonuçları”, *Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 6(1), 2004, s.233-294.

Şengül M, *Tapu Sicilinin Aleniyeti*, Adalet Yayınevi, 2013.

Taştan F G, *Türk Sözleşme Hukukunda Kişisel Verilerin Korunması*, On İki Levha Yayıncılık, 2017.

Tekin N, “Kişisel Verilerin Korunması İle İlgili Türkiye’deki Kanun Tasarısının Avrupa Birliği Veri Koruma Direktifi Işığında Değerlendirilmesi”, *Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi*, 2014, s.222-264 (2014).

- Tekin U, “Kişisel Veri Kavramının Ticaret Şirketleri Bakımından Düşündürdükleri”, *Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 5(1), 2020, s. 3127 – 3140. (“2020”)
- Ulusoy E, “Ticaret Siciline Tescilin Olumsuz Etkisine Veda Elektronik Ticaret Sicili- Ticaret Sicili Bilgi Bankası-İnternet Sayfası”, *Prof. Dr. Hüseyin Ülgen’e Armağan*, Vedat Kitapçılık, 2007, s. 89-123.
- Üstün Y/ Günel A N, “İş İlişkilerinde Kişisel Verilerin İşlenmesinde Hukuka Uygunluk Sebebi Olarak Meşru Menfaat”, *Kişisel Verileri Koruma Dergisi*, 4(2), 2022, s.1-18.
- Voss W. G / Castets-Renard C, “Proposal for an International Taxonomy on the Various Forms of the ‘Right to Be Forgotten: A Study on the Convergence of Norms”, *Colorado Technology Law Journal*, 14(2), 2016, s. 281-344.
- Yılmaz S/Çavuşoğlu G F, *Kişisel Verileri Koruma Hukuku*, Yetkin Yayınları, 2020.
- Yücedağ N, “Kişisel Verilerin Korunması Kanunu Kapsamında Genel İlkeler”, *Kişisel Verileri Koruma Dergisi*, 1(1), 2019, s. 47-63. (“2019”)
- Yücedağ N, “Kişisel Verilerin İşlenmesinde Genel İlkeler”, *Türk Hukukunun Avrupa Birliği Hukukuna Uyumlu Özel Hukuk - Acquis Communautaire’in Alınması - Açıklamalar, Değerlendirmeler, Öneriler*, Arslan Kaya, Baki İlkay Engin, Ali Pahlı, Şehriban İpek Aşıkoğlu, Elif Oğuz (Ed.), İstanbul Üniversitesi Yayınları, 2020, s.1042-1055. (“2020”)
- Yücedağ N, “Medeni Hukuk Açısından Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’nun Uygulama Alanı ve Genel Hukuka Uygunluk Sebepleri”, *İÜHFİM*, 75(2), 2017, s.765-790. (“2017”)